

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္ဘာဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်

၁၅-၄-၂၀၀၈ တွင်

ဟောကြားသည့်

လူနှင့်ဟတ်ဝ် (hardware)

ဆော့ဝ် (software)

ဥပမာပြ

www.ariyathitsa.eu.pn

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် အရှင်ဉာဏ ဟောကြားအပ်သော

လူနှင့် ဟတ်ဝဲ (hardware)

ဆော့ဝဲ (software) ဥပမာပြ

တရားတော်

(၁၅-၄-၂၀၀၈)

ဒီနေ့ဟာဖြင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၈-ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၅)ရက်နေ့ သင်္ကြန် ဒုတိယအကျက်နေ့မှာ ဟောကြားအပ်သော ဓမ္မအပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီး ပြောခဲ့တဲ့ တမြန်နေကလည်းပြောခဲ့တယ် အဲဒီအရင်နေ့ကလည်း ပြောခဲ့တယ် လို့ ပြောရမယ့်ပေါ့နော်။ စ-ပြောလာခဲ့တာဆိုရင်တော့ ပြန်ပြန် ပြောပေးရမှာ ပေါ့နော်။ စ-ပြောလာခဲ့တာဆိုရင် ဘာလဲလို့ဆိုတော့ ဘာသာတရားတွေ ဟာ ဘယ်ဘာသာတရားကိုပဲ လိုချင်လိုချင် လွယ်ပါတယ်။ ဘယ်ဘာသာ တရားကိုပဲ လိုချင်လိုချင် လွယ်ပါတယ်ဆိုပေမယ့် အခု-အရိယာတို့ရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကတော့ အခက်ဆုံးပါပဲလို့ ခက်ပါတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဒါလေးကို ဘာဖြစ်လို့ လွယ်ရတာလဲ ဘာဖြစ်လို့ ခက်ရတာလဲလို့ ဆိုတာလေးကို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဘာသာတရားတိုင်းဟာ စိတ္တဇနဲ့ချည်း သူကလုပ်ရတာ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဒီ-ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ စိတ္တဇနဲ့ ယူလို့ မရဘူး။ ဥပမာ စိတ္တဇနဲ့ ယူလို့ရတယ်၊ စိတ္တဇနဲ့ ယူလို့မရဘူးဆိုတာ ဘာနဲ့ပြောရ မလဲဆိုရင် အခုတိုးတော်တွေတို့လို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကနေပြီး သူတို့ဂိုဏ်းကို ဝင်ချင်ပါ တယ်ဆိုရင် အောင်စေသတည်းဆိုပြီးတော့ အဲဒီလိုမျိုး ဆုပေးလိုက်တာပေါ့။ အဲဒီလို အောင်စေသတည်းလို့ ဆုပေးပြီးရင်တော့ သူတို့က အောင်ပြီဗျာ။ ယခုခေတ် စကားနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ‘ဟပ်ချလောင်း’ ဆိုပြီးတော့ အဲဒီလို မျိုးလို လုပ်လိုက်တာမျိုးလို အဲ-အဲဒါက စိတ္တဇနဲ့လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းလို့ ပြောရမှာ ပေါ့။ ဥပမာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်စေ၊ မွတ်ဆလင်ဖြစ်စေ၊ ဟိန္ဒူဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ် စေ၊ လို့ဆိုတဲ့ဟာမျိုး သွင်းလိုက်လို့ရှိရင် ဟိန္ဒူဖြစ်မယ့်သူကလည်း ဟိန္ဒူစိတ် ဓာတ်ကလေး ဝင်သွားတာပေါ့။ မွတ်ဆလင် ဖြစ်မယ့် သူကလည်း မွတ်ဆလင် စိတ်ဓာတ်ကလေး ဝင်သွားတာပေါ့။ ခရစ်ယာန်ရော ဗုဒ္ဓဘာသာ ရောပဲပေါ့

နော်။ အဲဒီ စိတ်ဓာတ်ကလေး ဝင်သွားတော့ တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အဲဒီဘာသာ ဖြစ်လာတာပေါ့။ ကြာတော့ အဲဒီဘာသာတရားတွေကို သူတို့ ဘာသာတရားတွေလို့ ထင်လာကြတာပေါ့။

လူဖြစ်ရကျိုး နပ်တယ်ဆိုတာ

ဒါကြောင့် အဲဒီဘာသာတရားတွေက ယူလို့လွယ်တယ်။ ဒီ-ပစ္စုပ္ပန် ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ ခက်တယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဘာဖြစ် လို့လဲ ဆိုရင်တော့ လေ့လာစရာတွေ လေ့လာတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ပြောခဲ့ ပါတယ်။ စ-ပြောခဲ့တာတော့ ဒီဘာသာတရားဟာ ခက်ခဲပါတယ်နော်လို့။ ဒါက လေးကို ပြောဖို့ရန်အတွက် အကျယ်ပြောခဲ့တာ ပထမနေ့တုန်းကပေါ့နော်။ အဲ-ဒီဘာသာတရားကို များသောအားဖြင့် ဘာသာတရားတွေကို ပြောတဲ့အခါ မှာ ကိုယ်သင်ကြားရမယ့် ဘာသာတရားဟာ လွယ်ကူပါတယ်လို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ပြောကြတာက များမှာပါ။

အခုတော့ ကိုယ်ယူရမယ့် ဘာသာတရားဟာ ခက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို အစဦးဆုံးနေ့ကစပြီး ပြောခဲ့ပါတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မနေ့ကအထိတော့ ဘာပြောခဲ့သလဲဆိုရင်တော့ ခက်တဲ့အတွက်တော့ ကြိုးပမ်း ကြရပါမယ်။ သူက အဲဒီလိုပြောလို့ ခွေးက လွတ်လပ်နေရမယ် ‘ခွေး’အဖြစ်က လွတ်လပ်နေရမယ့် ‘နွား’အဖြစ်ရလည်း လွတ်လပ်နေရမယ့် ‘ငရဲ’အဖြစ်က လည်း လွတ်လပ်နေရ မယ်။ ‘ပြိတ္တာ’အဖြစ်၊ ‘တစ္ဆေ’အဖြစ်။ ‘သရဲ’ အဖြစ်က လည်း လွတ်လပ်နေရမယ်။ ‘နတ်’အဖြစ်ကလည်း လွတ်လပ်နေရမယ်။ ဗြဟ္မာ အဖြစ်ကလည်း လွတ်လပ်နေရမယ်။

အဲဒီလိုမျိုးလို့ “လွတ်လပ်နေမှ ဒီသူက ကိုယ်မြင်စရာတွေကို အမှန် အတိုင်း မြင်မှာတဲ့ဗျာ။ ကိုယ်ကြားချင်တာတွေကို အမှန်အတိုင်း ကြားနိုင်မှာ တဲ့ဗျာ။ ကိုယ်အနံ့၊ အရသာ၊အတွေ့-အထိ၊ ခံစားစရာတွေကို၊ အမှန်အတိုင်း အနံ့၊အရသာ၊ အတွေ့-အထိ ခံနိုင်မှာတဲ့ဗျာ။ ကဲ-ဒီလူကမှ တကယ်ကို လူဖြစ်ရကျိုး နပ်တာလို့” ပြောရမှာပေါ့။ မျက်စိပါပေမယ့် တကယ်လို့များ အမှန် အတိုင်း မမြင်ဘူးဆိုရင် ဒီသူတော့ဖြင့် မျက်စိပါတာကြီးက ရှုံးတာပဲလို့ ဒီလို

ပြောရမှာပေါ့။ နားပါပေမယ့် နားကို အမှန်အတိုင်း ဦးနှောက်ကနေပြီးတော့ ကြားပေးနိုင်တဲ့ အနေအထားမရှိဘူး ဦးနှောက်က အဆိပ်သင့်နေတယ် (virus) ဝိုင်းရပ် ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် ကဲ-အမှန်အတိုင်း ကြားနိုင်ပါ့မလား။ (မကြားနိုင်ပါ ဘုရား)။ မကြား နိုင်ဘူး။

အဲဒီလိုမျိုးလို ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအမှန်အတိုင်း မြင်နိုင်ဖို့ ကြားနိုင်ဖို့ အတွက်ဆိုရင်ဖြင့်၊ ဒီသူက ဘာဖြစ်နေရမလဲဆိုတော့ လွတ်လပ်နေရမှာ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီသူက ဘာဖြစ်နေရမလဲ။ (လွတ်လပ်နေရမှာပါ ဘုရား)။ လွတ်လပ်နေရမှာ။ ဘာက လွတ်လပ် နေရမလဲလို့ မေးလို့ရှိရင်ကတော့ အစောတုန်းက ကျုပ်တို့က ကံနဲ့ပြောတာဆိုတော့ ကိုယ်အမှုရောက်တာက လွတ်လပ်နေရမှာ ဟုတ်ပြီးနော်။ အပြောအဆို အမှု ရောက်နေတာက လွတ်လပ်ရမှာလား မလွတ်လပ်ရဘူးလား။ (လွတ်လပ်ရမှာပါ ဘုရား)။ လွတ်လပ်ရမှာ။ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ အမှုရောက်တာကနေပြီး လွတ်လပ်ရမှာလား မလွတ်လပ်ရဘူးလား။ လွတ်လပ်နေရမှာ။ မျက်နှာနေ-မျက်နှာထား အမှုရောက်တဲ့ ဟာကနေပြီးတော့ နေလွတ်လပ်ရမှာလား မလွတ်လပ်ရဘူးလား။ လွတ်လပ်ရမှာ။ အပြောအဆို အမှုရောက်တာက လွတ်လပ်နေရင် အပြုအမူ အမှုရောက်တာက လွတ်လပ်နေရင် အနေအထိုင် အမှုရောက်တာက လွတ်လပ်နေရင်၊ အဲဒီလိုမျိုး လွတ်လပ် နေတဲ့အတွက် ဒီသူက လူပဲဖြစ်တယ်။

သူ့မျက်စိကလည်း ဘာဖြစ်သလဲ လူ့မျက်စိဖြစ်တယ်။ သူ့နားကလည်း လူ့နားဖြစ်တယ်။ သူ့နှာခေါင်းတွေ၊ လျှာတွေ၊ ကိုယ်တွေကလည်း လူ့နှာခေါင်းလျှာတွေ ကိုယ်တွေပဲ။ တကယ်လို့များ အပြောအဆိုမှာ အမှုရောက်သွားပြီဆိုပါတော့ အပြောအဆို အမှုရောက်သွားပြီ၊ (သို့မဟုတ်) အပြုအမူက အမှုရောက်သွားပြီ၊ (သို့မဟုတ်) အနေအထိုင်ဖြစ်တဲ့ မျက်နှာနေ မျက်နှာထားလေးက မနောကနေပြီး အမှုရောက်သွားပြီဆိုရင် သူ့အမှုရောက်တာ အလျှောက် သူ့ဦးနှောက်က အကောင်ပလောင် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်မှာလဲ။ အကောင်ပလောင်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါဆိုသူ့ဦးနှောက်က လူ့ဦးနှောက် ဟုတ်သေးသလား။ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ကတော့ ဒါခင်ဗျားတို့ သိမလား မသိဘူးလားတော့ မသိဘူး။ ဒါ-ပြောရဦးမှာပဲ ဟတ်ဝဲ(Hard ware)လို့ ခေါ်တာပေါ့နော်။ ကွန်ပျူတာလို ဆိုရင်တော့ ဘာတဲ့လဲ(Hard ware)ဟတ်ဝဲ။

အဲဒီ (Hardware) ဟတ်ဝဲထဲမှာ ဦးနှောက်က (Hardware) ဟတ်ဝဲပဲ။ အမေက မွေးပေးလိုက်တုန်းက ပါတာ။ အဲဒီ ကွန်ပျူတာလို့ ဆိုတဲ့ (Hardware) ဟတ်ဝဲလို ဟာထဲမှာ ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ထဲမှာ ကျုပ်တို့ ရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ဦးနှောက်ဆိုတဲ့ (Hardware) ဟတ်ဝဲပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ (software) ဆော့ဝဲဆိုပြီး နောက်ထပ် တစ်ခါထပ်သွင်းရအုံးမယ်။ ကျုပ်တို့ကနေ မြင် တာတွေကို အဲဒီဦးနှောက်ထဲထည့်လိုက် ကြားတာတွေကို အဲဒီဦးနှောက်ထဲ ထည့်လိုက်၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့-အထိ ခံရတာတွေကို အဲဒီဦးနှောက်ထဲ ထည့်လိုက်။ အဲဒါတွေကိုတော့ ဘာလဲလို့ဆိုတော့ (software) ဆော့ဝဲ။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဘာတဲ့လဲ (software)ဆော့ဝဲ။ အဲဒါလေးလည်း ရင်းနှီးပေးကြပါ။ အလွန်ကိုပဲ ခေတ်ကလည်း အဲဒီဘက်ရောက်လာနေပြီဆိုတော့နော်။

အဲဒီတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီ (software)ဆော့ဝဲက သွင်းလိုက်တာက ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ကို အနာရောဂါ ရသွားစေတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ အနာရောဂါ ရသွားစေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အပြောအဆိုမှာ အမှုရောက်တဲ့ အပြုအဆို ပြောဆိုတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ထဲမှာ (software)ဆော့ဝဲကလည်းပဲ အမှုရောက်တဲ့ (software) ဆော့ဝဲဖြစ်မလား မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ အမှုရောက်တဲ့ အပြုအမှုကို ကျုပ်တို့က ပြုမူကြတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ထဲလည်း အမှုရောက်တဲ့ အပြုအမှု ရောက်မလား မရောက် သွားဘူးလား။ အမှုရောက်တဲ့ အနေအထိုင်မျိုးကို နေထိုင်ရင် ကျုပ်တို့ဦးနှောက်ထဲမှာ အမှုရောက်တဲ့ (software) ဆော့ဝဲကြီး ရောက်မသွားဘူးလား။ (ရောက်သွားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ဦးနှောက်ထဲမှာ (virus)ဗိုင်းရပ်စ်ဖြစ်ပြီ။ ဒီတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ အမှုရောက်တဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမှု၊ အနေအထိုင်မျိုး နေတာဟာ ‘ဗြဟ္မာ’ကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမှု၊ အနေအထိုင်မျိုး နေမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဦးနှောက်က ‘ဗြဟ္မာ’တွေရဲ့ ဦးနှောက် ဖြစ်မသွားဘူးလား။ ဗြဟ္မာ-ဦးနှောက်ဖြစ်ရင် သူက ဗြဟ္မာကြီး ဖြစ်နေမှာဗျ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာကြီးဖြစ်နေမှာတဲ့လဲ။ (ဗြဟ္မာကြီးဖြစ်နေမှာပါ ဘုရား)။ သူကဗြဟ္မာကြီး ဖြစ်နေမှာဗျ။ ဗြဟ္မာကြီးဖြစ်နေပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ကြားဘူးသလား မကြားဘူး

လားတော့ မသိဘူး။ ဗြဟ္မာက ရူပဗြဟ္မာဆိုရင် နှာခေါင်းမပါဘူး။ ဘာမပါဘူး တဲ့လဲ။ (နှာခေါင်း မပါဘူး ဘုရား)။ လျှာလည်းမပါဘူး။

ဒီကိုယ်ကာယလည်း မပါဘူး။ ကိုယ်ကာယ မပါဘူး။ လျှာမပါဘူး။ နှာခေါင်း မပါဘူးလို့ဆိုတာ နှာခေါင်းကြီးတော့ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအနံ့က ပို့လိုက်တဲ့ဟာကို ဦးနှောက်က အလုပ်မလုပ်ဘူး။ လျှာကနေ ပို့လိုက်တဲ့ဟာကို ဦးနှောက်က အလုပ်မလုပ်ဘူး။ ဗြဟ္မာဦးနှောက် ဖြစ်ပြီဆိုရင် ပြောတာနော်။ ရူပဗြဟ္မာ ဦးနှောက်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ကိုယ်ကာယက တွေ့ထိတဲ့ဟာတွေကို ပို့လိုက်ပြီ ဆိုရင် ဦးနှောက်က အလုပ်မလုပ်ဘူး။ အဲဒီဦးနှောက်က အလုပ်မလုပ်တော့ ဘူးလို့ဆိုရင် အလုပ်ဖြစ်ပါ့ မလားဗျာ။ နှာခေါင်းတွေ လျှာတွေ ကိုယ်တွေ့ပါတာ ဟာ အလုပ်မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ပိုမနေဘူးလားဗျာ။ (ပိုနေပါတယ် ဘုရား)။ ပိုနေ တော့ ကျုပ်တို့ နှာခေါင်းတွေ၊ လျှာတွေ၊ ကိုယ်တွေ့နဲ့ သိရမယ့် ဟာတွေအတွက် ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။

လူဖြစ်မရှုံးပါစေနဲ့

ဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့ ဗြဟ္မာဖြစ်ရတာဟာ လူဖြစ်ရှုံးပြီပေါ့ဗျာ။ မရှုံးဘူး လား ရှုံးသလား။ (ရှုံးပါတယ် ဘုရား)။ ရှုံးတယ်ဗျ။ အရူပဗြဟ္မာသာ ဖြစ်ဦးမယ် ဆိုရင် တကယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အပြုအဆိုက အမှုရောက်တယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ အဲဒီရောက်တဲ့အမှုက အရူပအမှု ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် အရူကအမှုရောက်တာ ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် အဲဒီ အရူပအမှုရောက်တဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ ဦးနှောက်က အရူပ ဖြစ်မနေဘူးလား။ ဟော-အရူပ အမှုရောက်တဲ့ ဟာကြီးက ဦးနှောက်ကို ရောက်သွားရော ဦးနှောက်ရောက်သွားရင် ဒီလူက ဘာဖြစ်မလဲဆိုတော့ အရူပဖြစ်မှာပေါ့။ ဒီသဘူ ဘာဖြစ်မှာလဲ။ (အရူပဖြစ်မှပါ ဘုရား)။ အရူပဖြစ်မှာဗျ။ သူက ဦးနှောက်အတိုင်း လိုက်ဖြစ်ရတာဗျ။

ဦးနှောက်ကနေ ရူးသွားပြီဆိုရင် ဒီလူလည်း ‘ရူးကြီး’ဖြစ်တော့တာဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒီဦးနှောက်ကို ကောင်းအောင်လုပ်လိုက်ရင်လည်း ဒီလူ ဘာဖြစ် မလဲဆိုတော့ ‘လူကောင်းဖြစ်မှာ’ပေါ့ဗျ။ ဒီဦးနှောက်ကို အရူပဗြဟ္မာကြီး ဖြစ်သွား အောင် အရူပဦးနှောက် ဖြစ်သွားအောင် ဘယ်သူက လုပ်သလဲဆိုရင် ကိုယ်က

လုပ်တာဗျ။ ကိုယ်ကများ အဲဒီအရူပ လုပ်ငန်းကို လုပ်ပြီဆိုရင် အရူပအမှု ရောက်တဲ့ အပြောအဆိုမှာလည်း အရူပလို အမှုရောက်အောင် ပြောဆိုတယ်။ အပြုအမူမှာလည်း အရူပလို အမှုရောက်အောင် ပြုမူတယ်။ အနေအထိုင်မှာလည်း အရူပလို အမှုရောက်အောင် နေထိုင်တယ်။ အဲဒီလိုများ အမှုရောက်တဲ့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို အရူပ အမှုရောက်တဲ့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို လုပ်ပြီဆိုရင် လုပ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ဦးနှောက်က ဟော-အမှုရောက်တဲ့ ဦးနှောက် ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ အဲဒီဦးနှောက်ကို ကျုပ်တို့က ပိုင်ဆိုင်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီဦးနှောက်အတိုင်းပဲ ကျုပ်တို့က ဖြစ်တာလို့ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ အရူပဗြဟ္မာ ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ အရူပဗြဟ္မာ ဖြစ်ပြီဆိုရင် မျက်စိလည်း အသုံးမချတတ်တော့ဘူး။ မျက်စိက မြင်ပါ၏။ မြင်ပေမယ့်လည်း ဘာလို့မသိ။ နားကလည်း ကြားပါ၏။ ကြာပေမယ့်လည်း နားထဲက ကြားတာကို ဘာကကြားလို့ ကြားမှန်းမသိ။ နှာခေါင်းကလည်း အနံ့ရပါ၏။ ရပေမယ့်လည်း နှာခေါင်းကရတဲ့ အနံ့ကို ဘာရယ်လို့ မသုံးသပ် မဝေဖန်တတ်တော့ ဘာမှန်းမသိ။ လျှာကလည်း အရသာတော့ ခံပါ၏။ အဲဒီလျှာက အရသာခံပေမယ့်လည်း ဦးနှောက်က ဘာရယ်လို့မှန်းမသိ။ ကိုယ်ကာယလည်း တွေ့ထိပါ၏။ သို့ပေမယ့်လည်း ဘာမှန်းမသိ။

ကဲ-ဒီလိုဆိုရင် ‘ဗြဟ္မာ’ဖြစ်ရတာဟာ မျက်စိ၊နား၊နှာ၊ လျှာ၊ကိုယ် တွေနဲ့ ဘာမှအသုံးချလို့ မရတော့ဘူးဆိုတော့ လူဖြစ်ရှုံးသလား၊ မရှုံးဘူးလား။ ရှုံးတာပေါ့။ အဲဒီလိုမျိုး ဗြဟ္မာတွေဖြစ်ရင် လူဖြစ်ရှုံးသလို ဗြဟ္မာက ဘာဖြစ်လို့ရှုံးတာလဲဆိုတော့ ဗြဟ္မာဦးနှောက် ရှိသွားလို့ ပေါ့နော်။ ဗြဟ္မာဦးနှောက်က ဘာဖြစ်လို့ ရှိတာတုန်းလို့မေးရင် ဗြဟ္မာကံ လုပ်လို့ပေါ့။ ဗြဟ္မာကံ မလုပ်ဘဲနဲ့ ဗြဟ္မာဦးနှောက်ရှိလို့ ရသလား၊ မရပါဘူး။ စက်ဘီးစီးတဲ့ အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ရင် စက်ဘီးစီးတဲ့ ဦးနှောက်ရောက်ပါ့မလား။ မော်တော်ကား မောင်းတတ်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ဘူးဆိုရင် မော်တော်ကား မောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက် ရှိမလား၊ မရှိဘူးလား။ (မရှိပါဘူး ဘုရား)။ မရှိဘူးဗျ။

ကဲ-လေယာဉ်ပျံမောင်းတတ်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို လေ့ကျင့်ပြီး လုပ်လိုက်ရှိရင် လေယာဉ်ပျံမောင်းတတ်တာ ဖြစ်မလား-မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်တဲ့ဦးနှောက် ရမလား၊ မရဘူးလား။ (ဖြစ်ပါ

တယ် ဘုရား)။ လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက် ရနေတဲ့သူဆိုရင် လေယာဉ်ပျံ မောင်းသူဆိုတဲ့အဖြစ် ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဖူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ ကြည့်ဦးနှောက်ဖြစ်တော့ လူဖြစ်တာပဲ။ လေယာဉ်ပျံမောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက်မျိုး ရပြီလို့ဆိုရင် ကျုပ်လေယာဉ်ပျံ မောင်းသမား ဖြစ်နေမှာပေါ့ဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်က လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက်က မရှိဘူးဆိုတော့ လေယာဉ်ပျံမောင်းတတ်သူ မဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျ။ လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက်က ဘာဖြစ်လို့မရှိတုန်းဆိုတော့ လေယာဉ်ပျံမောင်းတတ်တဲ့ အမှုကို ကျုပ်ကနေပြီးတော့ မလေ့ကျင့်ဘူးဗျ။

မဟုတ်တာကို လုပ်မှ အမှု

အဲဒီလို မလေ့ကျင့်တဲ့အတွက် ကျုပ်ခေါင်းထဲမှာ လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်တဲ့ ဦးနှောက် မရှိဘူးဗျ။ မရှိတော့ ကျုပ်လည်း လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်သူ မဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှင်းကြသလား။ (ရှင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဒီလိုဆိုရင် ဒီကိုယ်ရယ်၊ နှုတ်ရယ်၊ နှလုံးလေးရယ် နှလုံးဆိုတာ ဒီရင်ထဲမှာ နှလုံးသားကို နှလုံးပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ရှေးကလူတွေက အခေါ်မှားခဲ့လို့ ကျုပ်တို့လည်း ဆက်ခေါ်နေတာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ‘စိတ်ကိုခေါ်တာ’ နှလုံးဆိုတာနော်။ ‘စိတ်နှလုံး’လို့ ဒီလိုလေး တွဲခေါ်မှပဲ နည်းနည်း အဆင်ပြေတယ်ဗျနော်။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးလို့ဆိုတော့ နှလုံးဆိုတာ စိတ်ကို ပြောတာလို့ တခါတည်းမှတ်ခဲ့ကြပါနော်။ ဒီကိုယ်ရယ်၊ နှုတ်ရယ်၊ စိတ်နှလုံးရယ်လို့ ဆိုတဲ့ဟာလေးနဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆက်ဆံရတာ။ အဲဒီလို ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ကိုယ်နဲ့ကလည်း အမှုရောက်တယ် နှုတ်နဲ့ကလည်း အမှုရောက်တယ် စိတ်နှလုံးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် အမှုရောက်တယ်။

အဲဒီလို အမှုရောက်တဲ့အခါမှာ အရူပနဲ့လည်း အမှုရောက်တယ်။ ရူပနဲ့လည်း အမှုရောက်တယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်လို့ရှိရင် ဒီအမှုကိုလုပ်တဲ့ အမှုရောက်တယ်ဆိုတာ လုပ်တာကိုးဗျ။ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ဦးနှောက်ထဲ ရောက်မလား၊ မရောက်ဘူးလား။ (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီလုပ်ချက် ရောက်တယ်။ အဲဒီလုပ်ချက် ရောက်ပြီလို့ဆိုရင်တော့ အဲဒီသူကကော ဒီရူပ၊အရူပလူ

ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဖြစ်ပြီ။ ဖြစ်ရင် ဒီလူသုံးမရတော့ဘူး ပစ်လိုက်တော့။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်ကနေ လောကကြီးကို မြင်တဲ့အခါမှာ သူမြင်လို့ မရဘူး။ ဥပမာ သရက်ပင်ကြီးမြင်တယ် သရက်ပင်ကြီးမြင်လည်း သရက်ပင်ဆိုတာ ဘာလုပ်မှလဲ ဘာအသုံးကျလို့လဲ ဟောသူကနေ ဖြစ်တော့မှာနော်။ တကယ်တော့ သာမန် ကာမသမားကတော့ အော်-သရက်ပင်ဆိုတာ သရက်သီး-သီးမှာပေါ့။ သရက်သီးဆိုတာ စားလိုက်ရင်လည်း ချိုတာတွေ၊ မြိန်တာတွေ အရသာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဟာ-ဒီသရက်ပင်က အသုံးကျတာပဲ။ ရေလေးဘာလေး လောင်းပါဟ။ ပေါင်းလေးဘာလေး သင်ပါဟ။ မြေလေး ဘာလေး ဆွပါဟ။ သူက အလုပ်အကျွေးတောင် ပြုဦးမှာနော်။ သူပုံမှန်အတိုင်း သိတာက လူကမှ(သာ) သိတာဗျ။ ခုနတုန်းက ဗြဟ္မာက သိသလား။ (မသိပါဘူး ဘုရား)။ မသိဘူးဗျ။ တကယ်လို့ များသူက ‘ဒေဝတာ’ လုပ်ငန်းမှာ အမှုရောက်ထားမယ် ဆိုပါတော့ ဒေဝတာဖြစ်တဲ့ အမှုကို လုပ်လို့ ရှိရင် ဒေဝတာ အမှုရောက် မှာနော်။ ဒေဝတာဖြစ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်လို့ မို့လို့ ဒေဝတာအမှု ရောက်တယ်ဆို ရင် ဒေဝတာဖြစ်တဲ့ အမှုရောက်တယ်ဆိုရင် ဒေဝတာဖြစ်တဲ့ အမှုရောက်ပြီးရင် ဒေဝတာဦးနှောက် ရောက်မလား၊ မရောက်ဘူးလား။ (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။ ဦးနှောက်က ဒေဝတာဖြစ်သွားမှာဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်လေ့ကျင့်တာ ကိုယ်ဖြစ်တာဗျ။

ကျုပ်တို့က အမေက ဗမာဖြစ်တော့ အမေရင်ခွင်ထဲနေတော့ ဗမာစကားသံတွေ ကြားရတယ်။ ဗမာစကားသံတွေ ကြားရတော့ ကျုပ်တို့လည်း အမေလိုလည်း ဗမာစကားတွေ နည်းနည်းချင်း ပြောပြောကြည်တော့ ကျုပ်တို့က ဒီကနေ့မှာတော့ ဗမာစကားကို ကျွမ်းတဲ့လူတွေ ဖြစ်မနေဘူးလား၊ ဖြစ်နေသလား။ (ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။ ကျုပ်တို့ဦးနှောက်ထဲမှာ ဗမာစကား ပြောနည်းတွေ ရှိနေလို့ ပြောနိုင်တာလား၊ မရှိဘဲနဲ့ ပြောနိုင်တာလား။ (ရှိနေလို့ပါ ဘုရား)။ ကျုပ်တို့ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဗမာစကား ပြောနည်းတွေ ရှိနေတာက ကျုပ်တို့လေ့ကျင့်လို့ ရှိတာလား၊ မလေ့ကျင့်ဘဲနဲ့ ရှိတာလား။ (လေ့ကျင့်လို့ ရှိတာပါ ဘုရား)။ “အေး -အဲဒီလို လေ့ကျင့်လို့ ရှိတာကတော့ အမှုရောက်တယ်လို့ မပြောရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒါအမှန်အကန်ကို-ဗျ”။ မဟုတ်တာကို လုပ်မှ အမှု ရောက်တာကို-ဗျ။ ဒါလည်း အဲဒီထိတော့ ရောက်အောင်ပြောရမှာ

အချိန်ကလည်း တော်တော်ကုန်သွားပြီ ကုန်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ထိုင်ကြပေ
တော့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာနော်။ နားထောင်ကြ ပေတော့နော်။ အဲဒီတော့ ပြောရ
မယ်ဆိုရင် အော်-လို့အဲဒီလိုမျိုး အမှုရောက်တယ်ဆိုတာ လေ့ကျင့်လို့မလေ့
ကျင့်ဘဲနဲ့။ အဲ-လေ အမှုရောက်တယ် အမှုရောက်တယ် ဆိုတာထက် ခေါင်းထဲ
မှာ အမှုရောက်တယ်ဆိုတာက လေ့ကျင့်ထားလို့။ ခေါင်းထဲ အမှုရောက်တော့
လည်း ဒီလူကရော အမှုရောက်တဲ့လူ ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)။ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ ‘ ကံ’တွေဆိုတာဟာ အမှုရောက်တယ်ဆိုတဲ့ အရာတွေဟာ
ကျုပ်တို့ အပြောအဆိုနဲ့ အမှုရောက်တယ်။ အနေအထိုင်နဲ့ အမှု ရောက်တယ်။
အပြုအမူနဲ့ အမှုရောက်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီအမှုရောက်တာ တွေမှာလည်း
အမျိုးမျိုး ‘ဒေဝတာ’အမှုရောက် တာလား။ ‘ဗြဟ္မာ’အမှုရောက် တာလား။
‘ငရဲ’အမှုရောက် တာလား။ ‘ဗြိတ္တာ’အမှုရောက်တာလား။ ‘အသူရကယ်’အမှု
ရောက်တာလား။ ‘တိရိစ္ဆာန်’အမှု ရောက်တာလားတို့ ဟော-အမှု ရောက်တာ
တွေက အမျိုးမျိုးရှိတယ်။

ပဋိပက္ခ ငြိမ်းမို့ဆိုရင်

အဲဒီလိုမျိုးတွေ ရှိတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်ပြောဆိုတဲ့အခါမှာ ဆိုးဆိုး
ဝါးဝါးတွေ ပြောဆိုပြီဆိုရင်၊ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အမှုရောက်ပြီ။ ကောင်းကောင်း
ကန်းကန်းတွေ ပြောဆိုပြီဆိုရင်၊ ကောင်းကောင်းကန်းကန်း အမှုရောက်ပြီ။
အဲဒီတော့ ပြောဆိုစကားမှာ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုပြော
ဆိုကြမလဲ။ ကျုပ်တို့ ပြုမူကြတဲ့အခါမှာ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် ဘယ်လို
ပြုမူကြမလဲ။ နေထိုင်တဲ့အခါမှာ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် ကျုပ်တို့ ဘယ်လို
နေထိုင်ကြမလဲ။ ဟော-အဲဒါက လိုလာပြီ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့
အမှုကလွတ်မြောက်အောင် ပြောဆိုတတ်တာ၊ ပြုမူတတ်တာ၊ နေထိုင်တတ်တာ
မရှိဘူးဆိုရင် လူချင်းလူ ဆက်ဆံလို့ ရပါမလား။ မရပါဘူး။

ကိုယ်က အမှုရောက် ထားလို့ရှိရင် သူကနေပြီးသကာလ ကိုယ့်ကို
ချစ်ရင်ချစ်နေလိမ့်မယ်။ မုန်းရင် မုန်းနေလိမ့်မယ်။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေမှာပဲ။

ချစ်နေရင် ဒီလူဆက်ဆံရေးက ပုံမှန်တော့ဘူး။ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။ လူချင်းလူ ပဋိပက္ခတွေ ပွားနေပြီလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ အမှုရောက်ရင် ပဋိပက္ခဖြစ်တာဆိုတော့ လူချင်း လူကောင်းဖို့အတွက်ဆိုရင် ပဋိပက္ခ ငြိမ်းဖို့အတွက် မကောင်းဘူးလားဗျာ။ (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။ “ပဋိပက္ခငြိမ်းဖို့အတွက်ဆိုရင် အမှုမရောက်မှ ငြိမ်းမှာ”။ မတူနေတဲ့သူတွေ ပေါင်းရတယ်ဆိုတော့ ပဋိပက္ခလည်း ဖြစ်ရမှာ။ အဲဒီ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ရမှာထဲက ပဋိပက္ခ မဖြစ်အောင်ဆိုရင် အမှုမရောက်တဲ့ စကားကို ပြောရမယ်။ အမှု မရောက်တဲ့ အပြုကို ပြုရမယ်။ အမှုမရောက်တဲ့ အနေကို နေရမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် အမှုမရောက်အောင် ကျုပ်တို့က ဘယ်လို ပြောကြ၊ပြုကြ၊ နေကြမလဲ ဟောဒါ-ပြောရတော့ မယ်ဗျာ။ ဒီတော့ အမှုမရောက်အောင် ကျုပ်တို့ဘယ်လို ပြောကြ၊ ပြုကြ၊ နေကြမလဲလို့ဆိုတာက ပန်းတိုင်းဖြစ်လာပြီလို့ဆိုရင် အမှုမရောက်ဘဲနဲ့တော့ နေချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့်လည်း အမှုကရောက်ရောက်သွားတယ်။ အမှု မရောက်ဘဲနဲ့တော့ ပြောချင်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့်လည်း အမှုကလည်းပဲ ရောက်အောင် ပြောမိသွားတာ။ အမှုမရောက်ဘဲနဲ့တော့ ပြုချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့်လို့လည်း အမှုမရောက်အောင် မပြုတတ်ဘူး။ အမှုကလည်း ရောက်ရောက်သွားတာ ကိုယ်ပြုပြီဆိုရင်။ ဒီတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုရင်တော့ အမှုမရောက် ချင်ဘူးဆိုရင် အမှုရောက်တာက လွတ်မြောက်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒကာ၊ဒကာမတို့ရေ။ ဘာလုပ်ကြမလဲလို့ ဒီလို ပြောရမယ်။ အမှုရောက်တာကတော့ မလွတ်မြောက် ချင်ကြဘူးလား။ လွတ်မြောက် ချင်ကြသလား။ (လွတ်မြောက်ချင်ပါတယ် ဘုရား)။ အမှုရောက်တာက လွတ်မြောက်ချင်တယ်ဆိုရင် အမှုရောက်တာက လွတ်မြောက်အောင် ဘာလုပ်ကြမလဲ။ မေးခွန်းလေး မေးလိုက်တယ်ပေါ့နော်။

ဒီမေးခွန်းလေး မေးလိုက်တော့ ဒါလေးကို ကျုပ်က ဖြေပြမယ်။ ဘယ်လို ဖြေပြမလဲလို့ဆိုရင် ကြိုးလေးတစ်ချောင်း ထုံးသွားတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။ ကြိုးထုံးတယ်ဆိုတာ ရှိသလား။ မရှိဘူးလား။ (ရှိပါတယ်)။ အဲဒီကြိုးလေး တစ်ထုံး-ထုံးသွားတယ်ဆိုရင် ဒီကြိုးထုံးလေးကို ဖြေချင်တယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကြိုးထုံးလေးကို ဖြေတတ်ကြသလား၊ မဖြေတတ်ကြဘူးလား။ (ဖြေတတ်ပါတယ်)။ ဘယ်လိုဖြေမလဲ။ ဟော-မေးရမှာပေါ့နော်။ ကြိုးကလေး ထုံး

သွားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လို ဖြေမလဲဆိုတာထက် ဘယ်လို ထုံးသလဲလို့ ပြန်မမေးရဘူးလား။ မေးရသလား။ (မေးရပါတယ်)။ ဖြေတတ်တဲ့သူက ထုံးတာကို သိရမလား။ မသိရဘူးလား။ (သိရပါတယ်)။ ကြိုးထုံးကို ဖြေနိုင်တယ် ဆိုသူဟာ ကြိုးထုံးတာကို သိတဲ့သူလား။ မသိတဲ့သူလား။ (သိတဲ့သူပါ ဘုရား)။ ကြိုးထုံးပုံ ထုံးနည်းကို မသိဘူးဆိုရင် ကြိုးထုံးကို ဖြေတတ်ပါ့မလား။ (မဖြေတတ်ပါဘူး ဘုရား)။ မဖြေတတ်ဘူး။ ကြိုးထုံးကို ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုသိသလဲဆိုတော့ ကြိုးဘယ်လိုထုံးသလဲ။ ကြိုးကွင်းလေး ဖြစ်လိုက်တယ် ထားပါ။ ကွင်းလေးဖြစ်ပြီး ကွင်းလေးရဲ့ ဟိုဘက်ထဲကနေ အစ,တစ်စက ဒီကွင်းလေးထဲ ဝင်လာတယ်။ ဝင်လာပြီးတော့ ဆွဲလိုက်တယ်ဆိုရင် ကြိုးထုံးက ပြေသလား၊ ထုံးသလား။ (ထုံးပါတယ် ဘုရား)။ ထုံးသွားတာဗျ။ ကြိုးလေးကို ကွင်းလေးလုပ်လိုက်တယ်။ ဒီကွင်းလေးရဲ့ ဟိုဘက်နေပြီးတော့ ဒီအစ,တစ်စက ကွင်းလေးထဲကို ဝင်မယ်။ ဝင်ပြီးဆွဲလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီကြိုး ထုံးသလား၊ ပြေဘူးလား။ ထုံးပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ကြိုးထုံးကို ခင်ဗျားတို့ သိသလား၊ မသိဘူးလား။ သိပါတယ်။ သိတော့ ဒီကြိုးထုံးကို ဖြေချင်တယ်သူက ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ ကွင်းလေးကိုချဲ့လိုက် ကြိုးထုံးထားရင် ကွင်းလေးကို ချဲ့လို့ရမလား၊ မရဘူးလား။ ရပါတယ်။

အဲဒီကွင်းလေးထဲ ဝင်လာတဲ့ အစလေးကို နောက်ပြန်ပြီးထုတ်လိုက် ထုတ်ရင်ရော ရသလား၊မရဘူးလား။ ရပါတယ်။ ကွင်းက ကျယ်နေပြီဆိုရင် အဲဒီကွင်းလေးထဲ ဝင်နေတဲ့ ကြိုးကအစလေးကို ပြန်ဆွဲထုတ်လို့ ရသလား၊ မရဘူးလား။ ရပါတယ်။ ရတယ်ဆိုရင် ဒီကြိုးကို ဆွဲလိုက်ရင် အထုံးပြေမလား၊ မပြေဘူးလား။ ပြေပါတယ်။ ဒါ-ထုံးနည်းသိလို့ ဖြေတတ်တာနော်။ တကယ်လည်း ခင်ဗျားတို့က နေပြီးတော့ အပြောရော၊ အပြုမူရော အနေထိုင်ရောကို အမှုက လွတ်မြောက်ချင်တယ်ဆိုရင် အမှုရောက်တာကို သိရမှာလား၊ မသိရဘူးလား။ (သိရမှာပါဘုရား)။ သိရမှာပေါ့။ အမှုရောက်တာ မသိလို့ကတော့ အမှုက လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အမှုမရောက်ဘူးရင်တောင် ဟုတ်ပြီနော်။ အမှုကိုတစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေး ရင်တောင် အမှုကလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျနော်။ အမှုတစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေးတဲ့သူက ကြိုးမှထုံးမှ မထုံး ဘူးသေးဘဲ။ မထုံးဘူးသေးတော့ ဒီကြိုးထုံး ဖြေထားတာပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ မဖြစ်ပါဘူး။ မဖြစ်ဘူးဗျနော်။ မထုံးသေးတာ

ဘဲ ရှိတယ်နော်။ ထုံးပြီးသားကြိုးကို ဖြေထားတာ မဟုတ်ဘူး။

အခုလည်းပဲ အဲဒီအတိုင်းပဲ ခင်ဗျားတို့ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ အနေအထိုင်တွေမှာ အမှုမရောက်ဖူး သေးဘူးလို့ဆိုရင် လွတ်မြောက်သူ ဟုတ် ပါ့ မလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ အမှုတော့ ရောက်ဖူးတယ်။ အဲဒီ ရောက်ဖူးတဲ့ အမှုကို ခင်ဗျားတို့ကနေပြီးတော့ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်မှ ခင်ဗျားတို့ လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်မယ်လို့ ဒီလို ပြောရမယ်ဗျ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အမှုက လွတ် မြောက်ချင်တယ်ဆိုရင် အမှုဘယ်လို ရောက်သလဲလို့ ခင်ဗျားတို့ သိရမလား၊ မသိရဘူးလား။ (သိရပါတယ် ဘုရား)။

အမှုရောက်ခြင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ

အေး-ဒီလိုဆိုရင် အမှုရောက်တာကို ခင်ဗျားတို့ သိရမှာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အမှုရောက်တာကိုသိရင် တို့ကဘယ်လို အပြောအဆိုမှာ အမှု ရောက်တာတုန်း။ ဘယ်လို ပြောမိလို့တုန်း။ တို့ကဘယ်လို ပြုမူမိလို့ အမှုရောက်တာတုန်း။ သူက ဘယ်လိုပြုမူမိလို့တုန်း။ တို့ကဘယ်လို နေထိုင်မိလို့ အမှုရောက် တာတုန်း။ ဘယ်လို နေထိုင်မိလို့တုန်း။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆင်ခြင်ရမလား၊ မဆင်ခြင်ရဘူး လား။ (ဆင်ခြင်ရပါမယ် ဘုရား)။ အေး. . ဒီလိုဆိုတော့ အကြမ်းဖျဉ်းအားဖြင့် ပြောလိုက်မယ်။ တကယ်တော့ ကျုပ်တို့အမှုရောက်တယ်ဆိုတာ ကောင်းတာ တွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဆိုးတာတွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဆိုး ထက်ဆိုးတာတွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကောင်းထက်ကောင်း တာတွေလည်း အမှုရောက်တာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အမှုရောက်ပုံ တွေက လည်း များလိုက်တာနော်။

အဲဒီတော့ “ဒီအမှုရောက်တာတွေအားလုံးမှာ အရင်းက ဘာလည်းလို့ ဆိုရင် မသိတာဘဲ”။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ အမှုရောက်တာ ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ။ (မသိလို့ပါ ဘုရား)။ မသိလို့တဲ့။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ အမှုရောက်တာ ရဲ့ အကြောင်းအရင်းက ဘာတဲ့လဲ။ (မသိတာပါ ဘုရား)။ မသိတာနော်။ အဲဒီလို ဆိုတော့ ကျုပ်တို့တစ်တွေက အမှုမရောက်ချင်ဘူးဆိုရင် (သို့မဟုတ်) အမှု ရောက်ပြီးသားဟာကို ဖြေပစ်ချင် တယ် လွတ်မြောက်ချင်တယ်လို့ဆိုရင် မသိလို့

အမှုရောက်တာဆိုရင် ဒါကို ကျုပ်တို့က သိရမှာပေါ့ဗျ။ သိလိုက်ရင် အမှုက လွတ်မြောက်သလား၊ မလွတ်မြောက်ဘူးလား၊ လွတ်မြောက်ပါတယ်။ လွတ်မြောက်တယ် ပေါ့ဗျ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ တျုပ်တို့တစ်တွေက အမှုရောက်တာကို ဘာတွေရောက်ရောက် မသိလို့ ဟုတ်သလားဆိုတဲ့ဟာကို ဒကာ၊ဒကာမတို့ စဉ်းစားရမလား၊ မစဉ်းစားရဘူး လား။ (စဉ်းစားရမှာပါ ဘုရား)။ စဉ်းစားရမယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်-အမှုရောက်နေတာဆိုရင် အော်-ငါအမှုများ ရောက်နေသလား။ အမှုများ မရောက်တာလား။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆင်ခြင်ရမလား၊ မဆင်ခြင်ရဘူးလား။ (ဆင်ခြင်ရပါမယ် ဘုရား)။

ဆင်ခြင်ရရင် ဘယ်လို ဆင်ခြင်မလဲဆိုတော့ ငါသိပြီး လုပ်တာလား။ ငါစကားပြောတာ သိပြီးပြောတာလား။ ငါမျက်နှာနေ မျက်နှာထား ကိုယ်လက်၊ ဟန်ပန် ချိုးထားတာက သိပြီးချိုးထားတာလား။ မသိဘဲ ချိုးထားတာလားတို့ စစ်ဆေးရမလား၊ မစစ်ဆေးရဘူးလား။ (စစ်ဆေးရမှာပါ ဘုရား)။ အေး-ဒါလေး စစ်ဆေးလိုက်လို့ ငါမသိဘဲနဲ့ ပြောမိတာ၊နေမိတာ၊ ပြုမိတာဘဲလို့ဆိုရင် အမှုရောက်ပြီလား မရောက်ဘူးလား။ ရောက်ပါပြီ။ မကောင်းတာမှ ရောက်သလား။ ကောင်းတာဆိုရင်ရော မရောက်ဘဲနေမလား။ ကောင်းတာဆိုရင်လည်း အမှုကတော့ မသိဘဲလုပ်တာ ဆိုရင်တော့ ရောက်မှာဘဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။ မသိဘဲနဲ့ လုပ်တာဆိုရင်တော့ ကောင်းတာလုပ်လဲ ရောက်မှာဘဲ။ မကောင်းတာ လုပ်လည်း ရောက်မှာဘဲ။

ဟုတ်ပြီ ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ်အမှုရောက်တယ်လို့ သံသယရှိလာတိုင်း ရှိလာတိုင်း အမှုရောက်ရင်လည်း သူများတတွေက သိပါတယ်။ ကိုယ်ကသာ မသိတာ။ ကိုယ်အမှုရောက်တာကို ကိုယ်မသိပေမယ့် သူများတတွေကတော့ ကိုယ့်ကို သိနိုင်သလား၊ မသိနိုင်ဘူးလား။ (သိနိုင်ပါတယ် ဘုရား)။ သိနိုင်တာဆိုတော့ သူများတတွေ အကဲခတ်လိုက်တာနဲ့ဘဲ သူများတတွေက ကိုယ်ရဲ့ မှန်ပြင်တွေလို ပေါ့နော်။ မှန်ထဲမှာ ကိုယ်မျက်နှာ ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်မျက်နှာကို မှန်ထဲမှာ မြင်ရသလို သူများတတွေက ကိုယ့်အပေါ် ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်အမှုရောက်တာ မရောက်တာကတော့ သူများတတွေအပေါ်မှာ ထင်းနေအောင် မြင်ရတာရှိသလား မရှိဘူးလား။ (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ ရှိတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အော်-ငါဘာအမှု ရောက်လို့လဲ ကိုယ့်အမှုရောက်တာကို ကိုယ်ပြန်ပြီးတော့

ရှာရမယ်။ ရှာတဲ့အခါမှာ ဘာများငါမသိဘဲနဲ့ ပြောမိသလဲ။ ဘာများငါမသိဘဲနဲ့ လုပ်မိသလဲ။ ဘာများငါမသိဘဲနဲ့ နေမိသလဲလို့ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆင်ခြင်သင့်တလား မဆင်ခြင်သင့်ဘူးလား။ (ဆင်ခြင်သင့်ပါတယ် ဘုရား)။

ကဲ-အဲဒီလိုဆိုရင်ကော မသိဘဲနဲ့ ပြောမိတာ၊ ပြုမိတာ နေမိတာတွေ ဟာ မပေါ်ဘူးလား၊ ပေါ်မလား။ (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။ ပေါ်မှာပါဗျ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒါလေးဖြင့် ဆင်ခြင် ကြပါလို့ တစ်ချက်ပြောရမယ်။ ဒကာ၊ဒကာမတို့က အခုက လွတ်မြောက် ချင်တာကိုဗျနော်။ လွတ်မြောက်မှလည်း အမှန်အတိုင်း မြင်မှာ အမှန်အတိုင်းကြားမှာကိုး၊ သို့မဟုတ်ရင် လူကအမှန်အတိုင်း မမြင်ဘူး။ အမှန်အတိုင်း မကြားဘူး။ ကိုယ်မြင်ချင်သလို မြင်မယ်။ ကိုယ်ကြားချင်သလို ကြားမယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲဒါလေးနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ ပုံလေး တစ်ခုကြားဖူးတယ်။

ရှေးအခါက ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးတစ်ယောက်ဆီကို လူကလေးလေးယောက် ရောက်လာတယ်တဲ့။ တပည့်အဖြစ်နဲ့ အပ်နှံဖို့ ရောက်လာတယ်။ ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဒီလူကလေးတွေကို တပည့်က ဘာလုပ်စားတာတုန်းလို့လဲ မမေးရက်ဘူး။ တချို့လူက သိပ်ပြီး သိမ်ငယ်ချင် သိမ်ငယ်နေမယ်၊ တချို့လူက သိပ်မြင့်မောက်ချင် မြင့်မောက်နေမယ်လို့၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိပ်အတန်းအစားခွဲရာ ရောက်မှာစိုးတဲ့အတွက် မင်းက မင်းမိဘတွေက ဘာလုပ်စားတာတုန်းလို့ မမေးရက်ဘူး။ မမေးရက်တော့ ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ ညကြီးသန်းခေါင် ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီလူကလေး လေးယောက်ကို မေးတယ်တဲ့။

ဒီလိုအချိန်မှာ မင်းတို့မိဘတွေ ဘာလုပ်သလဲလို့ မေးတယ်တဲ့။ ရှင်ဘုရင်ရဲ့ သားလုပ်သူကတော့ ဒီလိုအချိန်မှာ တိုင်းရေးပြည်ရေးအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အရာတွေကို သူရဲ့မျှူးတွေ၊ မတ်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ဆုံးဖြတ်တာပေါ့လို့ ပြောတယ်။ အော်-ဒီကောင် မင်းသားဘဲလို့ ဒီလို သိတယ်တဲ့။ နောက်တစ်ယောက်တစ်ခါ မေးပြန်တယ်တဲ့။ ဒီလိုအချိန်မှာ မင်းမိဘ ဘာလုပ်တုန်းဆိုတော့ စိန်ကောင်းကျောက်ကောင်းတွေကို တကယ်တမ်း တန်ဖိုးဖြတ်ပြီး ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဆိုရင်တော့ အင်မတန် လူခြေတိတ်တဲ့ ဒီလိုအချိန်မှာပဲ ကြည့်တယ်လို့ပြောတော့ အော်-ဒီကောင်က ကုန်သည်ရဲ့ သားသမီးပဲလို့ ဒီလိုမျိုးလို သိတယ်တဲ့။

ဒီလိုအချိန်မှာ မင့်မိဘတွေ ဘာလုပ်တုန်းလို့ နောက်တစ်ယောက်ကို မေးတဲ့ အခါကျတော့ သူက-သူခိုးသားကိုး အဲဒီလိုပဲ ခိုးဖို့အတွက် လုပ်တယ်လို့ ပြောတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ဒီလူကလေးတွေရဲ့ အကဲကို ဘာနဲ့ သိရသတုန်းလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သူတို့တတွေလေးကို ဒီလို အကဲခတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အကုန်သိသွားတယ်လို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။

အမှုသည်ကို စစ်ဆေးပါ

အဲဒီလိုမျိုးလိုပဲ ကျုပ်တို့တစ်တွေလည်းပဲ ကျုပ်တို့ရဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ အနေအထိုင်တွေကို အမှုရောက်သလား၊ မရောက်ဘူးလားလို့ ကိုယ်ကတော့ ရောက်တာကို မသိဘူး။ သူများတတွေကတော့ သူများတတွေ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ဆက်ဆံပုံကဖြင့် မဟန်နေဘူးလို့ဆိုရင် အင်း-ငါကတော့ ဘာမှားနေပြီလဲလို့ သူ့ကိုအပြစ်မြင်မယ့်အစား ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်မြင်ကြည့်ရမှာ ပေါ့နော်။ အဲဒီလို ကြည့်လိုက်ရင် ဒီလိုဆိုတော့ အချက်အလက် ကျုပ်တို့က ပေးထားတယ်၊ ဘာပေးထားသတုန်းဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သိသလား၊ မသိသလားနဲ့ စစ်ကြည့် ခင်ဗျားတို့လုပ်တာ မသိဘူးဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ အမှုရောက်တဲ့ သူဖြစ်တယ်လို့ ကျုပ်တို့က ပြောသလား၊ မပြောဘူးလား၊ (ပြောပါတယ် ဘုရား)။ ပြောတော့ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က စစ်ကြည့်ရမှာ အဲသလိုမျိုးလို စစ်ကြည့်အခါကျတော့ အေး-ဒါငါမသိတဲ့ဟာဘဲ။

အဲဒီတော့ မသိတာကို တကယ်လို့များ တွေ့ပြီဆိုရင် မသိဘဲနဲ့ လုပ်တာကို တွေ့ပြီဆိုရင်တော့ အဲဒီလုပ်ငန်းဟာဖြင့် အမှုရောက်တဲ့ လုပ်ငန်းဘဲလို့ ခင်ဗျားတို့က လုပ်တော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးကြီး လုပ်ရမှာနော်။ အခုပြောလိုက်တာက တိုတိုတောင်းတောင်း ကလေးပဲနော်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်တော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကလည်း အများကြီးပဲ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ စေတီပုထိုးတွေ ပူဇော်ရတာတွေ ဘုန်းကြီးရဟန်း တွေ ရှိခိုးဦးတည်ရတာတွေ မိတွေဖတွေကို ရိုသေရတာတွေ အစရှိသဖြင့် ပေါ့နော်။ အလုပ်တွေက ကိုယ်နဲ့လုပ်ရတာတွေရော၊ နှုတ်နဲ့လုပ်ရတာတွေရော၊ စိတ်နဲ့လုပ်ရတာတွေရောဟာ အများအပြား ရှိကြသလား၊ မရှိကြဘူးလား။ (ရှိကြပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီလို ရှိကြတာ

တွေကို ငါဘယ်လောက်သိပြီး လုပ်တာလဲ။ ဘယ်အသိနဲ့ ငါလုပ်တာလဲ။ ဥပမာ ဘုရားပုထိုးတွေ ရှိခိုးပြီ၊ ငါဘယ်အသိနဲ့ လုပ်တာလဲ ‘စိစစ်ရ’ မှာလား၊ မစိစစ်ရ ဘူးလား။ (စိစစ်ရမှာပါ ဘုရား)။

တကယ်လို့ မစိစစ်ရင် အမှုလွတ်မြောက်မှာလား၊ အမှုရောက်မှာလား။ (အမှုရောက်မှာပါ ဘုရား)။ အမှုရောက်မှာဗျ။ တကယ်လို့များ မသိဘဲနဲ့ ကျုပ်တို့ ကနေ လုပ်မိသွားပြီဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ ဘုရားပုထိုးကြီးကိုပဲ ကျုပ် တို့က အင်မတန်ကို တစ်ခါတည်း ငွေကြေးဘဏ္ဍာတွေ အများကြီးအကုန်ကျ ခံပြီးသကာလ လုပ်ဦးတော့တောင်မှလည်းပဲ ကောင်းမှုတော့ ကောင်းမှုပေါ့။ ကောင်းမှုပေမယ့် မသိဘဲနဲ့များ လုပ်တာဖြစ်ရင် အမှုလွတ်မြောက်မလား။ အမှု ရောက်မလား။ (အမှုရောက်မှာပါ ဘုရား)။ အမှုရောက်မှာဗျ။ အမှုရောက်ရင် တော့ အဲဒီ အမှုရောက်တာကြီးက လုပ်တုန်းပဲ ရောက်မှာလား။ ကျုပ်တို့ ဦး နှောက်ထဲထိ တင်ပြီးကျန်မလား၊ မကျန်ဘူးလား။ (ကျန်မှာပါ ဘုရား)။

တင်ပြီး ကျန်ခဲ့ရင် ဒီ-ဦးနှောက် ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ လူကြီးက ပြောမယ်ဆို ရင်တော့ လူဟုတ်သေးရဲ့လား။ (မဟုတ်တော့ပါဘူး ဘုရား)။ အမှုရောက်တဲ့လူ ဖြစ်ပြီဗျနော်။ တကယ်လို့များ ‘ဗြဟ္မာကြီး’ဖြစ်အောင် လုပ်ထားရင် ဒီလူက ဗြဟ္မာ ဖြစ်မနေဘူးလား။ (ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။ ဒီလူက ပြိတ္တာကြီးဖြစ်တဲ့ လုပ်ငန်းကိုများ လုပ်ထားလို့ ဦးနှောက်က ပြိတ္တာဦးနှောက်ကြီး ဖြစ်နေပြီဆိုရင် ဒီလူကရော ‘ပြိတ္တာကြီး’ ဖြစ်မနေဘူး လားဗျာ။ (ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။ ဒီလူက တစ်ခါတည်း ‘ဘီလူး’လုပ်ငန်းကို လုပ်ထားလို့မို့လို့ သူဦးနှောက်ထဲက ဘီလူးဦး နှောက် ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် ဒီလူကြီးကရော ‘ဘီလူး’ မဖြစ်ပေဘူးလားဗျာ။ (ဖြစ်ပါ တယ် ဘုရား)။ ဖြစ်တာဗျ။ ဘီလူး-ဖြစ်ရင် လောကကြီးကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဘီလူးအမြင်နဲ့ပဲ မြင်မှာနော်။

နတ်-ဖြစ်ရင်တော့ လောကကြီးကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ နတ်အမြင်နဲ့ပဲ မြင်မှာနော်။ နတ်မျက်စိနဲ့ ဘီလူးမျက်စိ မြင်ပုံခြင်း တူမှာလား၊ မတူဘူးလား။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ နတ်မျက်စိနဲ့၊ ဘီလူးမျက်စိနဲ့၊ ဗြဟ္မာမျက်စိနဲ့၊ ဒီအမြင်တွေ ကရော တူပါ့မလားဗျာ။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ မတူဘူးဗျ။ အဲ-နတ်နားတွေ၊ ဘီလူးနားတွေ၊ ဗြဟ္မာနားတွေ၊ သရဲနားတွေကရော တစ်နားနဲ့ တစ်နား တူပါ့ မလား။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ ကြားတဲ့အသံလေးက တစ်ခုတည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်။

ဟုတ်ပြီနော်။ တူပါမလားဗျာ။ မတူပါဘူး။ ဟော-ခုနက သူ့ဆီကို လာပြီး အပ်သွားတဲ့ ကျောင်းသား လေးယောက်ပေါ့နော်။

အဲဒီကျောင်းသားလေးယောက်ဟာ ညသန်းခေါင်ရဲ့ အချိန်လေးကိုပဲ ညသန်းခေါင်ရဲ့အချိန်လေး တစ်ခုတည်းကိုပဲ အမြင်ချင်း တူရဲ့လားဗျာ။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ မတူဘူးနော်။ ဟော-တံငါသည် သားကတော့ ဘာလုပ် သလဲဆိုတော့ ဒီအချိန်မှာ ငါးတွေဘာတွေကို ကွန်တွေဘာတွေ ချပြီးသကာလ ဘယ်လိုလုပ်ရတာ ဖြစ်တယ်လို့ဆိုတာမျိုး အဲညအချိန်လေးပဲ အသုံးချပုံချင်း တူကြသလားဗျာ။ (မတူကြပါဘူး ဘုရား)။ ညအမြင်ကို ခုနတုန်းက စိန်ကောင်း ကျောက်ကောင်းတွေ ရောင်းတဲ့သူကလည်း ဟ-ဒါလူခြေတိတိချိန်ပဲကွ စိန် ကောင်းကျောက်ကောင်းတွေကို သေသေချာချာ အကဲဖြတ်ရမယ်။ ဟော-သူက နေပြီးတော့ ဒီအချိန်ဆို ဒီဟာလေး တစ်ခုတည်းကိုပဲ သူတို့လေးယောက်ရဲ့ ရှုထောင့်က တူရဲ့လားဗျာ။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ မတူဘူးဗျ။

အဲဒီလိုပဲ နတ်မျက်စိပေါက်နေတဲ့ သူကလည်းပဲ ဗြဟ္မာမျက်စိပေါက် တဲ့လူနဲ့ ဒီသစ်တစ်ပင်ကို မြင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူတစ်ယောက်ကို မြင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် တူပါမလားဗျာ။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ မတူပါဘူးဗျ။ တကယ်လို့များ ပြိတ္တာ မျက်စိပေါက်နေတဲ့လူနဲ့ နတ်မျက်စိပေါက်နေတဲ့ လူကရော ဒီလူ တစ်ယောက် ကို မြင်တာခြင်းတူပါမ လားဗျာ။ (မတူပါဘူး ဘုရား)။ မတူဘူးနော်။ အဲဒီလို မတူတာတွေကို ကြည့်ပြီးသကာလ ဒီသူက လွတ်မြောက်တဲ့သူလား၊ မလွတ် မြောက်တဲ့သူလား။ (မလွတ်မြောက်တဲ့သူပါ ဘုရား)။ မလွတ်မြောက်ဘူး။ မလွတ်မြောက်တော့ လူဟာတော့ဖြင့်၊ လူလားကို မမြောက်ဘူးလို့ ဒီလို ပြောရ မှာပေါ့ဗျာ။ လူလား မမြောက်တော့ဘူး။ အဲဒီလူဟာ။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာဖြစ်သလဲလို့ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ အမှု ရောက်တာတွေကို အကဲခတ်ရမယ်။ ကျုပ်တို့ အမှုရောက်တာတွေကို အစအကဲ ခတ်တော့ နည်းနည်းခက် သလို ရှိမှာဖြစ်ပေမယ့် အကဲခတ်ဖန်ခတ်ဖန် များ လားတဲ့အခါကျတော့ အမှုရောက်တာကို ဖျက်ကန့် ဖျက်ကန့် သိမှာပါဗျာ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒါ-ငါသိပြီး လုပ်တာလား။ ဒါ-ငါသိပြီး ပြောတာလား။ ဒီလို ငါနေတာ၊ထိုင်တာ၊ သိပြီး နေထိုင်တာ လားလို့၊ အဲဒီလိုလေး ဆင်ခြင်တာနဲ့ အင်း-ဒါတော့ ငါမသိဘဲ ပြောမိတာဟာ။ ဒါကတော့ဖြင့် ငါမသိဘဲ လုပ်မိတာဟာ။

ဒီလို နေထိုင်မိတာကတော့ ငါမသိဘဲ နေထိုင်မိ တာဟိလို့ဆိုတာမျိုး နောက်တော့ သိတတ်သွားမယ်။ အဲဒီလို သိတတ်သွားပြီး ဆိုရင်တော့ အမှုရောက်တာကိုသာ ခင်ဗျားတို့က သိတတ်သွားပြီဆိုရင် အမှုလွတ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်မလား၊ မလုပ်နိုင်ဘူးလား။ (လုပ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

ကြိုးထုံးတာကို သိပြီးတာဆိုတော့ ကြိုးထုံးကို ဖြေတတ်တဲ့သူဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ “ကြိုးထုံးတာသိရင် ကြိုးထုံး ဖြေတတ်တာပဲ”။ အမှုရောက်တာကိုသိရင် အမှုလွတ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်သလား။ မလုပ်နိုင်ဘူးလား။ (လုပ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။ လုပ်နိုင်တာပဲဗျ။ ဒီတော့ ဘာခက်လို့လဲလို့ ဆိုကြမှာပေါ့။ ဘာခက်လို့လည်းလို့သာ ပြောရတာ အခုဖြင့် ကျုပ်တို့လည်း မောနေအောင် ပြောရတာပေါ့နော်။ ခင်ဗျားတို့လည်း မောနေအောင် နားထောင်နေရ မှာဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အောင်မယ်လေး နားထောင်ရတာလည်း မမောဘူးလို့ မအောက်မေ့နဲ့ မောနေမှာလို့ ပြောရမယ်။ ပြောတဲ့သူထက်တော့ သူမသာကိုယ်မသာ မောနေမှာလို့ ပြောရမယ်ဗျာနော်။

ကြိုးထုံးတာသိရင် ဖြေတတ်သလို

အဲဒီတော့ တကယ်တော့ ဒီလိုမျိုးလေးသာ ကြိုးထုံးပုံသာသိရင် ဖြေတတ်ပါတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကြိုးထုံးပုံသိရင် မဖြေတတ်ဘူးလား။ (ဖြေတတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဘယ်လို ထုံးနေတာလို့ကို မသိတာဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့မင်းကွန်းမှာနေတော့ ယုန်ထောင်တဲ့သူတွေက ကျုပ်တို့ တောင်ခြေကို လာလာပြီးတော့ ယုန်ထောင်တယ်။ သူ့ဖာသာသူ ထောင်-ထောင်ပါစေပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ-ကျုပ်နောင်တော်ကြီးကလည်း သူ့တောင်ခြေကိုလာပြီး ယုန်ထောင်တာကိုသူက မကျေနပ်ဘူးဗျ။ မကျေနပ်တော့ ယုန်ထောင်တဲ့သူတွေရဲ့ ပိုက်တွေကို ဖြုတ် ဖြုတ်ပြီး သိမ်းထားတာဗျ။ ယုန်ပိုက်တွေ ခုနှစ်ဖုံ(ခု) လောက်ရတယ်။ ကျောင်းမှာ ယုန်ပိုက်တွေ ခုနှစ်ဖုံ(ခု)လောက်ရတော့ ဒီပိုက်တွေကို သူတို့ကလည်း လာလာပြီး တောင်းကြတယ်။ အသနားခံပြီးတော့ ရိုက်ချင်လည်း ရိုက်ပါဘုရား၊ ယုန် ပိုက်ကလေးတော့ သနားပါဘုရားနဲ့ တောင်းတယ်ဗျ။ မပေးဘူးဗျ။ နောင်တော်ကြီးက မပေးတော့ ဘာလုပ်တုန်းဆိုတော့ ဒီပိုက်တွေကို

ဖြေရမယ်။ ဒီပိုက်တွေကို ဖြေရမယ်ဆိုတော့ ပိုက်တွေကို ဘယ်လိုလုပ်ထားမှန်းတောင် မသိတာဆိုတော့ ဖြေဖို့ကျတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ဆို ဝန်လေးလိုက်တာဗျာ။ ကျုပ်ဖြင့် အဲဒီပိုက် ထွေးကြီး တစ်ထွေးလုံးကို မီးပုံထဲသာ ထည့်လိုက်ချင်တာပဲဗျာ။ ဖြေဖို့ကျတော့ စိတ်မရှိတော့ဘူး ဒီပိုက်ကြီးကို မီးပုံထဲသာ ထည့်ပစ်လိုက်ချင်တာပဲ။ အဲဒါကို ကျုပ်တို့ကတော့ မဖြေပါဘူး။ ဉာဏဝတီတောင်က သီလရှင်ကြီး ဒေါ်ဂုဏဆိုတဲ့ သီလရှင်ကြီးကတော့ ဖြေတယ်ဗျာ။ တစ်ခါတည်း ဒီပိုက်တွေကိုလေ အကုန်ကြိုးတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်ဗျ။ ပိုက်တွေကနေပြီးတော့ ပိုက်တွေမဖြစ်တော့ဘဲနဲ့ ကြိုးတွေဖြစ်လာ တယ်။ ဒီကြိုးတွေက သုံးလို့လည်း ကောင်းတယ်ဗျ။ ယုန်ပိုက်တွေက ပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒီတော့ ဆိုလိုတာကတော့ ဖြင့် ကြိုးထုံးတာကို သိရင်ဖြင့် ဖြေတတ်တယ်။ ထုံးတာကိုတောင် ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည်လည်း မကြည့် ချင်ဘူးဗျ။ အဲဒီလို မကြည့်ချင်တာဆိုတော့ ဖြေလည်း မဖြေတတ်ဘူးဗျာလို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့ဗျာနော်။ ဘာလုပ်ချင်သလဲဆိုတော့ မီးပုံထဲသာ ထည့်ပစ် လိုက်ချင်တယ်ဗျ ကျုပ်တို့ကဒါ။ ဒါကြီးဖြင့် ဖြေမနေစမ်းပါနဲ့ မီးပုံထဲသာ ထည့်ပစ်လိုက်စမ်းပါလို့ ဆိုတာမျိုးလိုပေါ့ဗျာ။

အဲဒီ သီလရှင်ကြီးကတော့ ကြိုးထုံးပုံကိုသိတော့ ဖြေတတ်တယ်ဗျာ ကြိုးတွေဖြစ်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ အခု ဒကာ၊ ဒကာမတို့လည်းပဲ အမှုက လွတ်မြောက်ချင်တယ်လို့ဆိုရင် အမှုကလည်း လွတ်မြောက်မှ ကောင်းမှာဗျ။ အမှုက မလွတ်မြောက်ရင် တိုက်ခိုက် နေရမှာဗျ။ အဲဒီတော့ အမှုက မလွတ်မြောက်ချင်ကြဘူးလား။ (လွတ်မြောက်ချင်ပါတယ် ဘုရား)။ အမှုကလွတ်မြောက်ချင်တယ်ဆိုရင် အမှုဖြစ်ပုံကို သိရမလား၊ မသိရဘူးလား။ (သိရမှာပါ ဘုရား)။ အမှုဖြစ်ပုံကို သိဖို့အတွက်ဆိုရင် ဒီအမှုလုပ်တာဟာ ငါသိလုပ်တာလား၊ မသိ လုပ်တာလားလို့ သိရမလား မသိရဘူးလား။ (သိရမှာပါ ဘုရား)။ အေ-ဒါတစ်ချက်ပြီးပြီ။ ကဲ-ဒါဆိုရင် နောက်တစ်ချက် သွားကြအုန်းစို့။ ဒီလိုဆိုရင် အောင်မယ်လေး တို့လုပ်တာ သိပြီးလုပ်တာပါဗျာလို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ လုပ်တဲ့သူတိုင်း လုပ်တဲ့သူတိုင်းကလည်းပဲ ကိုယ်သိပြီး လုပ်တာလို့လည်းပဲ ထင်တဲ့လူတွေချည်းပဲ။ အဲဒီလို သိပြီးလုပ်တာလို့ ထင်တဲ့လူတွေဆိုတော့ နောက်တစ်ဆင့် တက်ရမှာ က ငါသိတာက တကယ်သိတာလား။ မသိဘဲနဲ့များ သိတယ်လို့ ထင်နေတာလားလို့။ ဒါ-လည်းပဲ ခင်ဗျားတို့က စောကျောသင့်သ

လား။ မစောကျော သင့် ဘူးလား။ (စောကျောသင့်ပါတယ် ဘုရား)။ ကိုယ်က တိကျချင်တဲ့ သူဆိုတော့ စောကျောရမှာနော်။

တကယ်လို့များ ကိုယ်မသိဘဲနဲ့ သိတယ်လို့ ထင်ပြီးသကာလ ကိုယ် လုပ်လိုက်ရင်လည်းပဲ ကိုယ်လုပ်တာက မသိဘဲနဲ့ လုပ်တာလို့ ဖြစ်မနေ ပေဘူး လား။ (ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။ ကိုယ်လုပ်တာက မသိဘဲလုပ်တာများ ဖြစ်နေ ရင် အဲဒီ လုပ်ငန်းကြီးကလည်းပဲ အဲဒီလုပ်ရပ်ကြီးကလည်းပဲ အဲဒီ နေထိုင်မှုကြီး ဟာလည်းပဲ အမှုရောက်မလား မရောက်ဘူးလား။ (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။ ကဲ-ကြည့်စမ်း. . မသိဘဲနဲ့ သိတယ်လို့ ထင်ပြီးတော့ ပြောတာတွေ၊ ပြုတာတွေ၊ နေတာတွေကလည်းပဲ အမှုရောက်တာပဲ။ ဒီလိုဆိုတော့ ငါသိတာက သိတာ လား၊ မသိတာလားလို့ ဆိုတာမျိုး စောကျောသင့်သလား။ မစောကျောသင့်ဘူး လား။ (စောကျောသင့်ပါတယ် ဘုရား)။ စောကျောသင့်တယ်ဗျ။

အဲဒီတော့ ကိုယ်သိတာကို သိတာလား မသိတာလားလို့ဆိုတာ ဘယ့် နှယ့်လုပ်မလဲ။ ကိုယ်ကတောင် သိနေပါပြီလို့ဆိုတော့ သိနေပါပြီ ဆိုတဲ့ဟာကို တကယ်မှ သိတာဟုတ်ရဲ့လား မသိတာများ ဖြစ်နေမလား ဆိုတာကို ဘယ်လို လုပ်ပြီးတော့ မေးလို့ရပါမတုန်းလို့ ပြောရမလို ရှိတယ်နော်။ ဟိုး-ရှေးအခါက ကမ္ဘာကြီးကို လုံးတယ်လို့ပြောသွားတဲ့သူ၊ အော်-မ ဟုတ်ဘူး။ ‘အာဒိမီးဒီး’ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်တဲ့ သူက အတွေးအခေါ် ပညာရှင်ကြီး သူက ကုတ်တွေဘာတွေ ကောင်းကောင်းလုပ် တတ်တယ် ဆိုပဲဗျ။ ဘယ်လောက် လုပ်တတ်သလဲဆိုရင် ဒီကမ္ဘာကြီးကိုတောင် သူ့ကို ကုတ်တစ်ချောင်းသာပေးပါ။ ဘယ်ကိုနေရာကို ရွှေ့သွားစေချင်သလဲ ရွှေ့သွားအောင် သူလုပ်ပါမယ်။

ဒါပေ မယ့် ဒီကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာ လူနေပြီးတော့ လုပ်လို့တော့ မရဘူးတဲ့ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အပြင်ဘက်ကို ခြေဖဝါးလေး တစ်ဖဝါး ချစရာတော့ ပေးပါတဲ့ ဒီလိုပြောတယ်ပေါ့ဗျာနော်။ ဒီကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာနေပြီးတော့ ဒီကမ္ဘာကြီးကို ဘာ ကုတ်ရရ သူမလုပ် နိုင်ဘူးတဲ့။ ဒီကမ္ဘာကြီး အပြင်ဖက်ကို ခြေဖဝါးလေး တစ်ဖ ဝါးစာ၊ ချစရာရရင်တော့ ဒီကမ္ဘာကြီးကို သူရွှေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီလို ပြောတယ် ပေါ့နော်။ ဒီကမ္ဘာကြီးပေါ်နေပြီးတော့ မရွှေ့နိုင်ဘူး။

အခုလည်းပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ပေါ်ကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ရဲ့ သိတဲ့ဟာကို သိတာလား မသိတာလားလို့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုလုပ် စစ်ကြပါ့မတုန်းလို့

ဒီလိုပြောရမှာဗျနော။ မစစ်နိုင် ဘူး။ မစစ်တတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ခက်နေတာဗျ။ ကျုပ်တို့က ကိုယ်သိတဲ့ဟာ ကို ဒကာ၊ ဒကာမတို့ရေ အဲဒါလေး သေသေချာချာ စဉ်းစားပေးနော်။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သိတဲ့ဟာကို ငါသိတာဟာ တကယ်သိတာလား၊ မသိတာလားလို့ဆို တာ ဘာနဲ့စစ်ကြမတုန်း။ စစ်ဖို့တော့ လိုမလား၊ မလိုဘူးလား။ (လိုပါတယ် ဘုရား)။ သေသေချာချာပြောခဲ့ပြီးပြီနော် လိုတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်သိတယ်လို့ ဆိုတဲ့ဟာကြီးက မသိတာကြီး ဖြစ်နေတာရင်လည်းပဲ မသိဘဲလုပ်တာ ဖြစ်ဦးမှာ မဟုတ်လားဗျာ။ (ဖြစ်မှာပါ ဘုရား)။ မသိဘဲနဲ့လုပ်တာ ဖြစ်ရင်လည်း အမှုရောက်တာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လွတ်မြောက်ပါ့မလဲ။ အမှုရောက်တာက မလွတ်လပ်ဘူးလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သိပြီးလုပ်မှ အမှုရောက်တာက လွတ်မြောက်မှာ။ အဲဒီတော့ ကိုယ်သိတဲ့ဟာက စင်စင်ကြယ်ကြယ် သိတာ ဟုတ်ကဲလား။ မသိတာကြီးများ ဖြစ်နေမလားလို့ ဒါစစ်ရမလား မစစ်ရဘူးလား။ (စစ်ရပါမှာ ဘုရား)။ စစ်မယ်ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ကဲ-ဒါဘယ်လို စစ်မတုန်း “ကမ္ဘာလုံးကြီး ပေါ်မှာနေပြီး ကမ္ဘာလုံးကြီးကိုတော့ စစ်လို့မရဘူးတဲ့ ‘အာဒိမီးဒီး’က ပြောသွား သလိုပဲ ဗျနော”။

တကယ်သိမသိကို ရှိမရှိနဲ့ စိစစ်ပါ

အခုလည်း သူနိဿာမအတိုင်း ခင်ဗျားတို့လည်း မစစ်တတ်ဘူးဗျနော။ ဒါကြီးကနော်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျုပ်တို့ ဒီ-ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အရိယာဖြစ်ဖို့ တရားကဖြင့် မနီးစပ်လိုက်တာမှ ဖြစ်ခြင်းခက်လိုက်တာလို့ ပြောရ မလား၊ မပြောရဘူးလား။ (ပြောရမှာပါ ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ အရိယာဖြစ်ချင်ကြ တဲ့ သူတွေပဲ။ မဖြစ်ချင်ကြဘူးလား။(ဖြစ်ချင်ပါတယ် ဘုရား)။ ဖြစ်ချင်ပေမယ်လို့ ဒီတုံးတွေကိုသာ မကျော်ရင်တော့ အရိယာလည်း ဖြစ်ပါ့မလား။ (မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား)။ မဖြစ်ဘူးဗျ။ ဒီတုံးတွေက ကျော်ကိုကျော်ရမှာပဲ။ ခက်ချင်ခက်ဗျာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်သိနေတဲ့ဟာက တကယ်သိတာလား၊ တကယ် မသိတာလားလို့။ ဒကာ ဒကာမတို့ စစ်ကိုစစ်ရမယ်လို့ ဆိုတာမျိုး အားမထုတ်ရ ဘူးလား။ ထုတ်ရမလား။ (ထုတ်ရမှာပါ ဘုရား)။ အားထုတ်ရမှာဗျ။ အဲဒီတော့

နည်းမရှိရင်သာ ခက်တာပါဗျနော်။ နည်းရှိရင်လည်း သိပ်မခက်ပါဘူး။

တကယ်အတိုင်းကတော့ နည်းမရှိရင်လည်းပဲ ဟင်ငါသိနေတဲ့ဟာက ငါ့ကိုယ်တိုင်ကတောင် သိတယ်လို့ ထင်နေမှတော့ ဒါ-ကြီးကို မသိတာလားလို့ ဆိုတာဖြစ်အောင် ငါဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မတုန်းဆိုတာ ခက်ချင်စရာ ကြီး။ နည်းမရှိလည်း ခက်တယ်ဗျာ။ နည်းသိရင်တော့လည်း မခက်လှပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါကလေးရဲ့ နည်းလေးကို ပြောရဦးမယ်။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ရေ ကိုယ်သိတဲ့အရာကို ကိုယ့်ကိုကိုယ် စိတ်ထဲကနေ ပုံထုတ်ကြည့်ပါ ငါဘယ်ဟာ တော့ သိတယ်။ ငါသိနေတဲ့ အရာကို တကယ် သိနေတာလား။ မသိဘဲနဲ့များ သိတယ်လို့ ထင်နေတာလား ဆိုတာကို စစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒါလေး နည်းနည်း ဖြည်းဖြည်း ပြန်ပြောမယ်နော်။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်သိနေတာတစ်ခု ရှိတယ်ဆိုပါ တော့ အဲဒီသိနေတဲ့အရာကို ဘုန်းကြီးကလည်း စစ်ရမယ်လို့ ပြောတယ်။ ကိုယ် သိနေတာက တကယ်သိနေတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ မသိဘဲနဲ့များ သိတယ်လို့ ထင်နေတာလား။ သိရမယ်လို့ပြောတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်သိနေတဲ့ဟာက ကိုတ ကယ် သိတာလား၊ မသိတာလားလို့ ဘယ်လိုလုပ်စစ်မှာတုန်းလို့ ခက်ချင်စရာရှိ တယ်လို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒါကလေးကိုလွယ်အောင် နည်း ကလေးပြော ရမယ် အဲဒါဘာပြောရ မလဲဆိုရင်တော့ လွယ်လွယ်လေးပါဗျာ။ ကိုယ်သိနေတဲ့ အရာဟာ ရှိသလား၊ မရှိသလား။ ဘာတဲ့လဲ။ ဘာနဲ့စစ်ရမှာတဲ့လဲ။ (ရှိသလား၊ မရှိသလားနဲ့ပါ ဘုရား)။ ကိုယ်သိနေတဲ့အရာက ရှိနေသလား၊ မရှိနေဘူးလား ဆိုတာနဲ့ စစ်ကြည့်ပါဗျာ။ ရှိသလား၊ မရှိသလားဆိုတာ မသိနိုင်ဘူးလား။ (သိနိုင် ပါတယ် ဘုရား)။ သိနိုင်တယ်ဗျ။

ကိုယ်သိနေတဲ့ အရာဟာ သိတော့သိနေတယ် မရှိဘူးဆိုရင် တကယ် သိတာဟုတ်သလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါလေးပြန်မေးမယ်။ ကိုယ်သိနေတဲ့ အရာ က သိတော့သိနေတယ် မရှိဘူးဆိုရင် တကယ်သိတာ ဟုတ်သလား။ (မဟုတ်ပါ ဘူး ဘုရား)။ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ အဲဒါလေးကို သေသေချာချာလေး မှတ်ထား ပေးပါနော်။ ကိုယ်က သိနေတယ်လို့တော့ ထင်တယ် အဲဒီသိနေတယ် ဆိုတဲ့ ဟာကို သွားပြီးစူးစမ်း ရှာဖွေကြည့်မယ်။ တကယ်တမ်း မရှိနေဘူးဆိုရင် ကိုယ်သိ နေတဲ့ဟာက သိတာဟုတ်သလား။ (မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား)။ ကြည့်စမ်း . . ဒါလေး

ဘာနဲ့ စစ်ရမလဲဆိုရင် အရှိနဲ့ စစ်ရမှာ။ အသိကို ဘာနဲ့စစ်ရမှာတဲ့လဲ။ (အရှိနဲ့စစ်ရမှာပါ ဘုရား)။ အရှိနဲ့စစ်ရမှာဗျ။

တကယ်လို့များ အရှိက,မရှိဘဲနဲ့ အသိက သိနေတာဆိုရင် ဒီအသိက အသိတုကြီးလား၊ အသိအစစ်လား။ (အသိတုကြီးပါ ဘုရား)။ အသိအတုကြီး၊ အသိမှားကြီး ပေါ့ဗျာနော်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ မသိတာကြီးပေါ့။ မရှိရင် မရှိဘဲနဲ့ ရှိတယ်လို့ သိနေတာဟာ အသိလား မသိလား။ (မသိပါ ဘုရား)။ မသိတာပဲနော်။ သိတာလား မသိတာလားဆိုရင် မသိတာပဲပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒါနဲ့ဖြင့် ဆန်းစစ်ကြပါလေလို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲဒါနဲ့ဆန်းစစ် လိုက်လို့ရှိရင် ရှိတာလား မရှိတာလားနဲ့ ဆန်းစစ်လိုက်ရင် သိတာလား၊ မသိတာလား ပေါ်လာမယ်။ တကယ်လို့များ သိလိုတော့ နေပါ၏။ မရှိဘူးဆိုရင် သိတာလား မသိတာလား။ မသိတာပါ ဘုရား)။ မသိတာပါဗျာ။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ရှိလည်းရှိနေတယ် သိလည်းသိနေတယ်ဆိုရင် အဲဒီအသိဟာ သိတာလား၊ မသိတာလား။ (သိတာပါ ဘုရား)။ သိတာဗျ။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဆန်းစစ်တတ်လောက်တဲ့ အနေအထားဆီကို ရောက်သလား၊ မရောက်ဘူးလား။ (ရောက်ပါပြီ ဘုရား)။ ဒါ-တကယ် အသုံးချရ မှာနော်။ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်မလဲဆိုရင်တော့ ဘာဝနာပွားများ တရားအားထုတ်တယ် ဆိုတဲ့စကား ကြားဖူးသလား။ မကြားဖူးသလား။ (ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား)။ ဘာသဝနာပွားများ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးကြတယ်နော်။

ဘာဝနာကြောင့် အလုပ်မပစ်ပါစေနဲ့

အဲဒါ ဘာလုပ်တာလို့ ထင်သလဲ။ ဘယ်လို လုပ်ရတာလို့ ထင်သလဲ။ ဘာဝနာပွားများ တရားအားထုတ်တယ်လို့ဆိုတာ ဘယ်လို လုပ်ရတယ်လို့ ထင်သလဲ။ အသာလေး ငုတ်တုပ်ထိုင် နေရတယ်လို့များ ထင်သလား။ (မထင်ပါဘူး ဘုရား)။ အသာလေး ငုတ်တုပ်ထိုင်နေရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ-ဘာလုပ်ရတာ တုန်းလို့ဆိုတော့ အစောပိုင်းကပြောတဲ့ ငါသိတာက ရှိရဲ့လား။ ဟော-ဒီလိုမျိုး ဆန်းစစ်ရမယ်ဗျာ။ ငါလုပ်တာက သိရဲ့လား။ ကဲ-ကိုယ်လုပ်တာကို ဆန်းစစ်ရမလား၊ မဆန်းစစ်ရဘူးလား။ (ဆန်းစစ်ရမယ် ဘုရား)။

အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲဆိုတော့ ‘ဘာဝနာ’ ပွားများတာပဲ။ ကိုယ်သိတာကို ကိုယ်ကနေ ပြီးတော့ ငါသိတာက ရှိရဲ့လားလို့ ဆန်းစစ်တာဟာ အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲ။ (ဘာဝနာ ပွားတာပါ ဘုရား)။ ကဲ-ဘာဝနာကတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဆုံးနိုင်ပါ့ မလား။ (မဆုံးနိုင်ဘူး ဘုရား)။ မဆုံးနိုင်အောင်ကို ပွားများစရာတွေက ရှိမသွားဘူးလား။ (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ ကဲ-ဒီဘာဝနာတွေ ပွားများနေတဲ့အတွက် အလုပ်လုပ်စရာတွေလည်း မလုပ်နိုင်တော့ဘူး အလုပ်တွေပျက်ကုန်ပြီလို့ရော ရှိဦးမလား။ (မရှိပါဘူး ဘုရား)။ မရှိဘူးဗျ။ ငါ့အိမ်မှာ တံမြက်စည်းလဲ့စရာတွေလည်း ဘာဝနာ ပွားနေ ရတာနဲ့ တံမြက်စည်းတောင် မလဲ့အားဘူးလို့ ဆိုတာမျိုး ရှိဦးမလား။ (မရှိတော့ပါဘူး ဘုရား)။ ငါတို့သောက်ရေအိုးရေဖြည့်တာလဲပဲ ငါဖြင့်ဘာဝနာ ပွားများနေရလို့ မအားတာနဲ့ သောက်ရေအိုးတောင် ရေမဖြည့်ဖြစ်ဘူးဆိုတာ ရှိဦး မလား။ (မရှိပါဘူး ဘုရား)။ ဒီဘာဝနာပွားများတဲ့အတွက် ဘယ်အလုပ်တွေများ ပျက်ဦးမှာလဲဗျာ။ (မပျက်ပါဘူး ဘုရား)။ မပျက်ပေမယ့် ဒီဘာဝနာ ပွားများ တာက အကျိုးနဲ့မလား များမလား။ (များမှာပါ ဘုရား)။ အကျိုးတွေ အများကြီးရမှာဗျ။ ဘာဝနာပွားများပုံလေးနည်းနည်းလေး ပြန်ပြောဦးမယ်။

ကျုပ်တို့ အပြော၊အဆို၊ အပြုအမူ၊ အနေအထိုင်တွေကို လုပ်ကြရတယ်။ ပြောစရာရှိလည်း ပြောရတယ်။ ပြုစရာရှိလဲ ပြုကြရတယ်။ နေစရာရှိလဲ နေကြရတယ်။ အဲဒီလို ပြောတာ၊ပြုတာ၊ နေတာတွေမှာ ငါကအသိနဲ့မှ ပြောနေ၊ ပြုနေ၊ နေ-နေတာ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဆန်းစစ်တာ လုပ်ရမလား၊ မလုပ်ရဘူးလား။ (လုပ်ရမှာပါ ဘုရား)။ အဲဒီလုပ်တာ ဘာဝနာပွားတာ ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်ဘူးလား။ (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဒီဘာဝနာ ပွားခြင်းကြောင့် အလုပ်အကိုင်များ ပျက်ကုန်ကြသလား မကုန်ကြဘူးလား။ (မပျက်ပါဘူး ဘုရား)။ မပျက်ဘူး။ နောက်တစ်ခါ ငါအခုအသိနဲ့ အပြော၊အပြု၊အနေတွေကို လုပ်တယ်လို့ ဆိုသော်လည်းပဲ ငါသိတာက တကယ်ပဲသိတာလား။ မသိဘဲနဲ့ သိတယ်လို့များ ထင်နေတာလားလို့ ဆိုတာမျိုးလည်း ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဘာဝနာပွားပြီး ကြည့်သင့်သလား၊ မကြည့်သင့်ဘူးလား။ (ကြည့်သင့်ပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီဘာဝနာ ပွားရတဲ့ အတွက်ကော ဒကာ၊ဒကာမတို့ အလုပ်အကိုင် အနေအထိုင်တွေ ပျက်ကုန်ရတာ ရှိသလား၊ မရှိဘူးလား။ (မရှိပါဘူး ဘုရား)။

ဘာဝနာ ပွားတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ အာဒိကလျာဏ၊ မဇ္ဈေကလျာဏ၊ ပရိယောသာန ကလျာဏ ဆိုပြီးတော့ ဘုရားတရားတော်မှာ ‘ကလျာန’လို့ဆိုတဲ့ ကောင်းခြင်း သုံးဖြာရှိတယ်။ ‘ကလျာန’ဆိုတာ ပါဠိလိုပါပဲ။

မြန်မာလိုတော့ ကောင်းခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်ပါတယ်။ ဘုရားရဲ့ တရားမှာ ‘အာယုကလျာန’ဆိုတဲ့ အစရဲ့ကောင်းခြင်းလည်း ရှိတယ်။ ‘မဇ္ဈေ ကလျာဏ’ဆိုပြီးတော့ အလယ်ရဲ့ ကောင်းခြင်းလည်းရှိတယ်။ ‘ပရိယောဏ ကလျာန’ဆိုပြီးတော့ အဆုံးရဲ့ ကောင်းခြင်းလည်း ရှိတယ်။ ကောင်းခြင်းသုံးဖြား နဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ ဒီလို ပြောရတယ်ပေါ့နော်။ ဘုရားရဲ့တရားဟာ ကောင်းခြင်း ဘယ်နှစ်ဖြာနဲ့ ပြည့်စုံတာတဲ့လဲ။ (သုံးဖြားပါ ဘုရား)။ ကောင်းခြင်းသုံးဖြာနဲ့ ပြည့်စုံတယ်နော်။

အခုခင်ဗျား တို့က အမှုမရောက်အောင်တော့ ပြောပြီပြုပြီ၊နေပြီ။ ဒါ- ခင်ဗျားတို့က ဆုံးဖြတ်ကြတယ်လို့ဆိုရင် ငါတို့-လူရယ်လို့ အသက်ရှင်ပြီး နေသမျှ ကာလပတ်လုံးကတော့ အမှုမရောက်တဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ အနေအထိုင် နဲ့ နေကြမယ်လို့ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆုံးဖြတ်သင့်ကြရဲ့သလား။ မဆုံး ဖြတ်သင့်ကြ ဘူးလား။ (ဆုံးဖြတ်သင့်ပါတယ် ဘုရား)။ ဆုံးဖြတ်သင့်ပါတယ်ဗျ။ ဆိုလိုတာက တော့ ခဏလေးဘုန်းကြီး အရှေ့မှာတင် သီလယူပြီး နေတယ်လို့တော့ မလုပ်နဲ့ နော်။ ငါတို့တစ်သက်တာ သတိရှိနေသမျှ ငါတို့ရဲ့အပြောအဆို၊ အပြုအမူ အနေအထိုင်တွေဖြင့် အမှုလွတ်မြောက်အောင် ပြောဆိုမယ်၊ ပြုမူမယ်၊ နေထိုင် မယ်လို့ ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆုံးဖြတ်သင့်ကြသလား။ မဆုံးဖြတ် သင့်ကြ ဘူးလား။ (ဆုံးဖြတ်သင့်ပါတယ် ဘုရား)။

ဆုံးဖြတ်သင့်တဲ့အတိုင်း ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဆုံးဖြတ်ကြမလား။ မဆုံး ဖြတ်ကြဘူးလား။ (ဆုံးဖြတ်ပါမယ် ဘုရား)။ ဟော-ဒါ‘အာဒိကလျာန’ပဲ။ အစ တုန်း ကတည်းက ဒီလိုဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် ဆိုကတည်းက ကောင်းနေပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လူကောင်းတွေ ဖြစ်မသွားဘူးလားဗျ။ (ဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား)။ တို့ဖြင့်-အမှုကလွတ်မြောက်တဲ့ စကားကိုပဲပြောမယ်။ အမှုကလွတ်မြောက်တဲ့ အပြုကိုပဲ ပြုမယ်။ အမှုကလွတ်မြောက်တဲ့ အနေပဲ နေမယ်လို့ ဟော-ဒကာ၊ ဒကာမတို့ စိတ်ဓာတ်တွေ ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် ဒါ-ကိုတိုင်ကိုက ဒကာ၊ဒကာမတို့ ဦးနှောက်ထဲမှာ အကောင်းစားလေး ဖြစ်ပြီးတော့ သွားမလား။ မသွားဘူးလား။

(ဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား)။ ဒါ ‘အာဒိကလျာန’။ ဟုတ်ပြီနော်။

အစကတည်းက ကောင်းသွားပြီ ဒီလိုမျိုး ကောင်းသွားရာ ကနေပြီး တော့ နောက်ဘာလုပ် သတုန်းလို့ ဆိုတဲ့ခါကျတော့ ဟာ-အခုငါတို့ အမှုက လွတ်မြောက်အောင် ပြုမူတယ်၊ ပြောဆိုတယ်၊ နေထိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် ဒီလို ပြောဆို၊ပြုမူ၊ နေထိုင်တာတွေဟာ ဘယ်လို အမှုရောက်တာလည်းလို့ ငါတို့ မသိရင်တော့ မဖြစ်ဘူး။ ငါတို့ ဘယ်လို အမှုရောက်တာလည်းလို့ ဆိုတာမျိုးကို သိအောင်ကတော့ အသိမဲ့နဲ့များ တို့ကနေပြီးတော့ ပြုမူနေထိုင် မိတယ်ဆိုရင် တော့ အမှုရောက်မှာပဲ။ ဒီလိုဆိုတော့ ငါတို့အသိမဲ့ပြီးတော့ ပြောတာလား၊ ပြုတာလား၊ နေတာလား။ တို့အသိမဲ့ပြီးသကာလ ပြောတာလား၊ ပြုတာလား၊ နေတာလားလို့။ ဒကာ၊ဒကာမ တို့ကနေပြီးတော့ စိစစ်ကြမယ်ဆိုရင် အဲသလို စိစစ်တဲ့အတွက် ခုနတုန်းကပြောတဲ့ အမှုလွတ် မြောက်မှုနဲ့ နေမယ်လို့။ ဆုံးဖြတ် ထားတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောက်ထပ်ပံ့ပိုးပြီးတော့ ပေးလိုက်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါ-ဘာဝနာ ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။

အေ. . အဲဒါကတော့ ‘မဇ္ဈေကလျာဏ’ အလယ်ရဲ့ ကောင်းခြင်းပဲဗျ။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ အမှုလွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားနေကြပြီနော်။ ဘယ်လို ကြိုးစားသလဲလို့ဆိုတော့ ငါတို့ ပြောဆို၊ပြုမူ၊ နေထိုင်တာတွေက အမှုရောက် တာတွေ ဖြစ်တာဟာ တို့အသိမဲ့လို့ မသိလို့။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အသိနဲ့ တို့ပြောဆို ကြ၊ ပြုမူကြ၊ နေထိုင်ကြမှပဲ။ မသိဘဲနဲ့ဖြင့် ပြောဆို၊ပြုမူ၊ နေထိုင်လို့ မဖြစ်ဘူးလို့ ဒကာ၊ဒကာမတို့ကနေပြီးတော့ အဲဒီလိုမျိုးလို ကိုယ့်အသိက သိတာလား၊ မသိ ဘဲနဲ့များ လုပ်နေသလားလို့ စိစစ်ပြီးလိုဆိုရင် ဒါက ပွားများနေတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ‘မဇ္ဈေကလျာဏ’။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အလယ်အလတ်တန်းစား လူကောင်းဖြစ်ပြီလို့ ပြောရမလား။ မပြောရဘူးလား။ (ပြောရမှာပါ ဘုရား)။ အဲ-နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ တစ်ခါဘာနဲ့ ထပ်စိစစ်လိုက်သလဲလို့ ဆိုတဲ့အခါကျ တော့ ငါတို့သိတာက တကယ်သိတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ မသိတာကိုများ သိတာလို့ ထင်နေသလား။ အဲဒါကို အေး-တို့သိတာ တကယ်သိတာဟုတ်ရင် အဲဒီအသိ ခံရတဲ့ဟာ ရှိရမှာပေါ့။ တကယ်သိတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သိတယ်လို့ ထင်နေတာဆို ရင် အဲဒီအသိခံရတဲ့အရာက မရှိဘဲ နေမှာပေါ့။

ဒီလိုဆိုရင်တော့ သိတာနဲ့ မသိတာကို အရှိနဲ့မရှိ ညှိပြီးနေတဲ့ အလေ့

အထလေးကို လုပ်ပြီလို့ဆိုရင် ဒါလည်းပွားများတာ ဟုတ်သလား၊မဟုတ်ဘူးလား။ (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဟော-ဒါဆိုရင်တော့ မသိတာကို ကိုယ်ကကြည့်လိုက်တဲ့ခါကျတော့ အင်း-မရှိနေတာပဲဟ။ သိတာဖြစ်ပေမယ့်လည်း မရှိနေရင်ကတော့ဖြင့် မသိတာ ဖြစ်တာပဲဟ-လို့။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ သိကြပြီ လို့ဆိုရင် ဒီအမှုကတော့ဖြင့် ရောက်လို့ဖြစ်ပါဦးတော့ မလားဗျာ။ (မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား)။ ဒါဆိုရင်တော့ ‘ပရိယောသာနကလျာန’လို့ အဆုံးရဲ့ ကောင်းခြင်းပဲပေါ့ဗျ။ ဒကာ၊ဒကာမတို့ အမှုက ဒါဆိုရင်တော့ ဒီလောက်တာ စိစစ်နိုင်သွားပြီဆိုရင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမှုကလွတ်မြောက်ပြီလို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့။

တကယ်လို့ စိစစ်နိုင်အား ပွားများနိုင်အား နည်းသေးတယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဒကာ၊ဒကာမတို့ အမှု က လွတ်မြောက်နိုင်ပါ့မလား။ (မလွတ်မြောက်နိုင်ပါဘူး ဘုရား)။ အမှုက မလွတ်မြောက်နိုင်ရင်တော့ တစ်ယောက်အမှန်နဲ့ တစ်ယောက်ကလည်း မတူတဲ့သူတွေ ဒီသူတွေကလည်း မကောင်းမသင်းပဲကလည်း နေလို့မရဘူး ဆိုရင်တော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုးမိကုန်ကြ တိုက်မိကုန်ကြနဲ့ ဖြစ်မလား မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင်လူတွေ ဒုက္ခမရောက်ပေဘူးလား။ (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။ ဒုက္ခရောက်မှာပေါ့။ ဒုက္ခကလွတ်မြောက်အောင် အတွက်ဆိုရင် ခုနက အမှုကနေပြီး လွတ်မြောက်ရမှာ။ အမှုကလွတ်မြောက်အောင်အတွက်ဆိုရင် မသိတာကနေပြီးတော့ လွတ်မြောက်ရမှာ။ မသိတာကနေ လွတ်မြောက်အောင် အတွက်ဆိုရင် ရှိတာနဲ့ မရှိတာ ပွားများရမှာ မဟုတ်လားဗျာ။

တကယ်တော့ အဲဒီလိုမျိုးပွားများနိုင်ကြရင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ခုနက အမှုကနေပြီးတော့ မလွတ်မြောက်နိုင်ဘူးလား။ (လွတ်မြောက်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။ အမှုက လွတ်မြောက်နေပြီဆိုရင် ကိုယ်ကနေ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် စကားလည်း ပြောတတ်ပြီ၊ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် အပြုအမူတွေလည်း ပြုမူတတ်သွားပြီ၊ အမှုက လွတ်မြောက်အောင် အနေအထိုင်တွေလည်း နေထိုင်တတ်သွားပြီဆိုလို့ရှိရင် ဘယ်လောက်ရန်သူကြီးနဲ့ အတူတူ ပေါင်းသင်းနေရနေရ ဒကာ၊ဒကာမတို့ တွေကလည်းပဲ ဘယ်လောက်ရန်သူကြီးနဲ့ နေရနေရ ဒီသူဖြင့် လွတ်မြောက်နေလိမ့်မယ် ဒီလိုပြောချင်တယ်ဗျာ။

ဥပမာ ကျုပ်တို့တတွေ ထောင်လည်းတန်းလည်း ကျခဲ့ဖူးပြီ ကျုပ်တို့ဖြင့်

ထောင်ထဲတန်းထဲနေရလို့ စိတ်ထဲမှာ ကျပ်သပ်အိုက်စပ်ပြီး မနေခဲ့ရဖူးဘူး။ “လွတ်မြောက်နေတာပဲ”လို့ ဒီလို ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လွတ်မြောက်နေတာလဲဆိုရင် ထောင်ထဲမှာ ကျုပ်တို့ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ သူတွေဆိုတာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူတွေလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့။ ဒီထဲမှာ လူဆိုးဆိုတဲ့ လူတွေကလည်းပဲ အောင်မယ်လေး နိုင်စားချင်လိုက်တာမှ ဖြစ်ခြင်း ပွစာတက်လို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့က သူတို့နဲ့ စကားပြောတဲ့ အခါမှာ အမှုလွတ်မြောက်အောင် စကားပြောတတ်တယ်။ တစ်စုံတစ်ခု ပြုမူတဲ့အခါမှာ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် ကျုပ်တို့က ပြုမူတတ်တယ်။ ကျုပ်တို့နေထိုင်တဲ့ အခါမှာလည်းပဲ အမှုကလွတ်မြောက်အောင် နေထိုင်တတ်တယ်။ ကျုပ်တို့လည်းပဲ အစမ်းမခံရဘူးလို့တော့ မအောက်မေ့နဲ့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။

အဲဒီတော့ “ကျုပ်တို့ အဲဒီလိုမျိုး လွတ်မြောက်တဲ့ အတွက် ကျုပ်တို့ဖြင့် ဘယ်လိုမှ ပဋိပက္ခ မရှိခဲ့ရဖူးဘူး ဒီလို ပြောရမှာပေါ့ဗျာ”နော်။ အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့လည်းပဲ အခုလို ဒါ-တရားဓမ္မကို ဆည်းကပ်ကြတဲ့အခါမှာ ဘယ်လို စနစ်နဲ့ ဆည်းကပ်တာလဲလို့ဆိုတော့ “တို့ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံရတဲ့ဘဝက လွတ်မြောက်တဲ့အဖြစ် ရောက်ပြီးတကာလ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာကို တို့ကိုယ်တိုင်က ယူသူဖြစ်အောင် မိရိုး-ဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာကလွတ်အောင် ဒီလိုအဓိပ္ပာယ် ရောက်သလား။ မရောက်ဘူးလား။” (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီ မိရိုး-ဖလာကလွန်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်ကို ရောက်ဖို့အတွက် တို့ကိုယ်တိုင်က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူသူဖြစ်ဖို့ရာ တို့အခုလိုဆည်းပူးကြ တာလို့ဆိုတော့ ဟော-ဒီစနစ်မျိုးလေးနဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတို့က လှော်သွားကြ ခပ်သွားကြဖို့ အတွက် လိုအပ်သလား၊ မလိုအပ်ဘူးလား။ (လိုအပ်ပါတယ် ဘုရား)။ ကဲ-နောက်နေ့ညလည်း ကျန်ပါသေးတယ် ဒီနေ့ညတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့လည်းမောပြီ ခင်ဗျားတို့ကလည်း မောနေပြီလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။ ကဲ-ဒီလောက်နဲ့ပဲ နိဂုံးချုပ်လိုက်ကြပါတော့စို့ မမောလည်းပဲ ကဲ-ဒါလေးနဲ့ပဲ သာဓုခေါ်ပေးကြပါတော့လား။

သာဓု. . သာဓု. . သာဓု . . . ။

ကျပ်တို့ဦးနှောက်ထဲမှာ ကျပ်တို့ ရဲ့ခေါင်းထဲမှာ

ဦးနှောက်ဆိုတဲ့ (Hardware) ဟတ်ဝပါတယ်။

အဲဒီထဲမှာ (software) ဆော့ဖ်ချဲယား

နှောက်ထဲ တစ်ခါထဲသွင်းရအုံးမယ်။

ကျပ်တို့ကနေ မြင်တာတွေကို

အဲဒီဦးနှောက်ထဲထည့်လိုက်

ကြားတာတွေကို အဲဒီဦးနှောက်ထဲ ထည့်လိုက်။

အနံ့, အရသာ, အတွေး-အထိ ခံရတာတွေကို

အဲဒီဦးနှောက်ထဲ ထည့်လိုက်။

အဲဒါတွေကြုံတော့ ဘာလဲလို့ဆိုတော့

(software) ဆော့ဖ်။

စာမျက်နှာ - ၄